Γη & Ελευθερία

Έκδοση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης
|ομοσπονδία συλλογικοτήτων|

Τεύχος #7, Ιούλης 2017 | Τιμή οικονομικής ενίσχυσης: 0,50 ευρώ | anpolorg@gmail.com | http://apo.squathost.com

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ «ΠΡΑΣΙΝΗ» ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

ΚΑΜΙΑ ΑΥΤΑΠΑΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ενημέρωση από την πορεία στο φράγμα της Μεσοχώρας, 4 Ιούνη 2017 -*Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα*-

σελ. 10-11

"Η γενικευμένη καταστροφή και λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος σε παγκόσμιο επίπεδο, με ανυπολόγιστες συνέπειες για ολόκληρο τον πλανήτη, είναι το αποτέλεσμα της άγριας και μακροχρόνιας επίθεσης του κράτους και του καπιταλισμού για την εκμετάλλευση και κυριαρχία στη φύση και τις ανθρώπινες κοινωνίες. Όσον αφορά ειδικά τον ελλαδικό χώρο, αυτή η επίθεση έχει κλιμακωθεί τα τελευταία χρόνια, με σειρά καταστροφικών, μικρών και μεγάλων, έργων τόσο στην ύπαιθρο όσο και μέσα στις πόλεις. Από την Πάρνηθα και τη Γκιώνα μέχρι τη Β.Α. Χαλκιδική και τον Αχελώο."

από την ανακοίνωση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης σχετικά με την επιχειρούμενη λειτουργία του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας και τον αγώνα ενάντια στην καταστροφή του ποταμού Αχελώου

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΡΕΒΑΝΣΙΣΜΟ, ΤΙΣ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ

(...) Ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» και η παραδειγματική τιμωρία των αντιφρονούντων διέρχεται μέσα από την εδραίωση του σιδερένιου πλέγματος της καταστολής σε κάθε κοινωνικό πεδίο, με την ένταση του ελέγχου και της επιτήρησης στην κοινωνία, καθώς και με τη δημιουργία ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης για τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγωνιστές (...)

σελ. 2

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

Η ολομέτωπη επίθεση του κράτους και των αφεντικών και η διαρκής επιβολή νέων επαχθέστερων όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης εκφράζουν την συνολική διαδικασία βίαιης αναδιάρθρωσης του κρατικού και καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας.

Συνέχεια στη σελίδα 14

απεργιακή πορεία 17 Μάη Πάτρα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΨΗΦΙΣΗ ΤΟΥ 4ου ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ *σελ. 16*

Ταξικές Αντιστάσεις - Εργατικά

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ & ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

σελ. 4

2η Συνδιάσκεψη

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΡΕΒΑΝΣΙΣΜΟ, ΤΙΣ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ

''Σε συνθήκες πολιτικής κρίσης η καλύτερη άμυνα της αστικής δημοκρατίας είναι η αυτοκατάργησή της.''

Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος

Στις μέρες μας, η πολιτική διαχείριση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ύστερα από περίπου 2,5 χρόνια στην θέση της διακυβέρνησης, συνεχίζει να στρώνει το έδαφος για το βάθεμα των όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης και οξύνει την επίθεση της σε ακόμα πιο διευρυμένα τμήματα του πληθυσμού. Αφού πρώτα καλλιέργησε ψεύτικες ελπίδες περί εξωραϊσμού του συστήματος μέσω της ανάληψης κυβερνητικού ρόλου και συνέβαλε καθοριστικά στην αποδυνάμωση των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων που είχαν αναπτυχθεί όλο το προηγούμενο διάστημα, υιοθέτησε στη συνέχεια την ίδια νεοφιλελεύθερη ατζέντα με τους προκατόχους της, πλήρως ευθυγραμμισμένη με τις επιταγές και τα αντικοινωνικά σχέδια των ντόπιων και διεθνών ελίτ, επιχειρώντας παράλληλα να δώσει παράταση ζωής στο ήδη χρεοκοπημένο πολιτικό και οικονομικό σύστημα μέσω της διαμόρφωσης συνθηκών κοινωνικής ειρήνης, εθνικής συμφιλίωσης και διαταξικής συνεργασίας. Οι διαχειριστικές αυταπάτες που καλλιεργήθηκαν συστηματικά όλο το διάστημα πριν την εκλογή της, δεν αποσκοπούσαν στην καλυτέρευση των συνθηκών διαβίωσης του πληθυσμού, όσο κι αν διατείνονται για αυτό οι εκφραστές τους. Εκείνο στο οποίο στόχευαν -και εν μέρει πέτυχαν- ήταν η διαμόρφωση συνθηκών συναίνεσης και αφομοίωσης για την αναίμακτη επιβολή των όρων της νέας καπιταλιστικής επίθεσης. Μιας επίθεσης που είναι ήδη σε εξέλιξη μέσω της επιβολής καινούργιων αντικοινωνικών-αντεργατικών μέτρων που υποβαθμίζουν ολοένα και περισσότερο τη ζωή και συμβάλλουν τα μέγιστα στην περαιτέρω φτωχοποίηση και εξαθλίωση του πληθυσμού.

Η αποκάλυψη του πραγματικού προσώπου της «κυβερνώσας αριστεράς» από τους πρώτους κιόλας μήνες της διακυβέρνησής της, την έφερε αντιμέτωπη με το κοινωνικό και ταξικό κίνημα που -έστω και απονευρωμένο- προσπάθησε να βάλει φραγμό με όλες του τις δυνάμεις στην συνέχιση και στην ένταση των πολιτικών φτωχοποίησης και εξαθλίωσης της κοινωνίας, καθώς και στη λεηλασία του φυσικού κόσμου και του κοινωνικού πλούτου. Με δεδομένο τον γενικευμένο κατεξευτελισμό της και με τη διαρκή απώλεια της συναίνεσης της κοινωνικής βάσης, δεν έχει άλλη επιλογή από τη στοχοποίηση, τη συκοφάντηση και την καταστολή των εστιών της κοινωνικής, ταξικής και πολιτικής αντίστασης προκειμένου να συνεχίσει ανεμπόδιστα το έργο της.

Για την εξασφάλιση της ολοκληρωτικής επιβολής του καθεστώτος και την απρόσκοπτη εξυπηρέτηση των συμφερόντων των κυρίαρχων οικονομικών και πολιτικών ελίτ, όλα τα μέσα μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ακόμη πιο οξυμένη μορφή και με ακόμη μεγαλύτερη ένταση. Έτσι, αυτή η επιβολή περνάει μέσα από την ολοκληρωτική εξόντωση όσων αγωνίζονται εναντίον της, μέσα από την παραδειγματική τιμωρία όσων σηκώνουν το κεφάλι για να αντισταθούν ή έχουν κάθε λόγο να το κάνουν, μέσα από την ωμή και απροκάλυπτη καταστολή όσων αρνούνται να αποδεχτούν τη διάλυση της ζωής τους, μέσα από τον κρατικό ρεβανσισμό και την υλική-ηθική εξόντωση (επιβολή του καθεστώτος εξαίρεσης) όσων έχουν βρεθεί στα χέρια του κράτους για τη δράση τους.

«Στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό που επιβάλλεται με κάθε μέσο από το κράτος και τα αφεντικά, το ζήτημα της ασφάλειας αποκτά έναν πρωταγωνιστικό ρόλο. Οι εξουσιαστές οχυρώνονται πίσω από διακρατικές συμφωνίες και συμμαχίες αστυνομικού-στρατιωτικού χαρακτήρα προκειμένου να περιφρουρήσουν τα σχέδιά τους για την παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας. Ας σημειωθεί ότι με τον επικείμενο Τρομονόμο το κράτος διακηρύσσει και επίσημα πως βρίσκεται σε «Κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης», εν όψει των νέων κοινωνικών εκρήξεων που αναμένεται να προκαλέσει η πορεία ολοκληρωτισμού της κυριαρχίας, και για αυτό επιχειρεί να θέσει σε καθεστώς μαζικής ομηρίας όσους επιλέγουν το δρόμο του αγώνα». (Αναρχικό Δελτίο Αντιπληροφόρησης και Δράσης, νο 8, Οκτώβρης 2000)

Η σημερινή πολιτική διαχείριση, ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες που οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις οξύνονται, αλλά και από νωρίτερα, ανασύρει και βάζει σε εφαρμογή την «αριστερή» εκδοχή του δόγματος νόμος και τάξη. Η εκκένωση της κατάληψης Πρυτανείας που πραγματοποιούνταν σε ένδειξη αλληλεγγύης με την απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων, η εκδικητική άρνηση χορηγησης των αδειών που δικαιούνται εδώ και καιρό οι πολιτικοί κρατούμενοι (Κουφοντίνας, Γουρνάς, κ.α), η ποινικοποίηση των φιλικών και συγγενικών σχέσεων με αυτούς, η επίθεση σε οποιαδήποτε μορφή συνδικαλισμού (διώξεις μελών του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγείρων, στοχοποίηση εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, εκδικητικές απολύσεις εργαζομένων για τη δράση τους, κ.α.), οι διώξεις και οι εισβολές σε σπίτια αγωνιστών ενάντια στους πλειστηριασμούς, οι δίκες ολόκληρων χωριών και η μετατροπή τους σε «τρομοκρατικές» οργανώσεις, οι αναίτιες προσαγωγές και συλλήψεις αγωνιστών, τα στημένα κατηγορητήρια και οι πολιτικές σκευωρίες, οι εξοντωτικές ποινές (καταδίκη του 77χρονου αγωνιστή από τη Μεγάλη Παναγιά Χαλκιδικής, η καταδίκη του Μάριου Σεϊσίδη σε 36 χρόνια φυλάκισης, η καταδίκη του Φοίβου Χαρίση χωρίς στοιχεία και η άρνηση για χορήγηση άδειας κ.α), είναι μερικά από τα γεγονότα που δημιουργούν τον κατασταλτικό λαβύρινθο και το κατασταλτικό οπλοστάσιο που χτίζει σιγά σιγά η σημερινή κυβέρνηση σε συνεργασία με τις δικαστικές αρχές και την αντιτρομοκρατική υπηρεσία.

Ανάμεσα σε όλα τα παραπάνω, κεντρικό ρόλο στην «αντιτρομοκρατική» και κατασταλτική εκστρατεία της κυβέρνησης κατέχουν οι καταλήψεις και οι χώροι αγώνα. Πιάνοντας το νήμα από εκεί που το είχε αφήσει το καλοκαίρι του 2016 με τις εκκενώσεις των καταλήψεων στέγης μεταναστών και προσφύγων στη Θεσσαλονίκη έπειτα από τις κινητοποιήσεις στο πλαίσιο του No Border, εκκενώνει την κατάληψη Villa Ζωγράφου και την κατάληψη στέγασης προσφύγων στην οδό Αλκιβιάδου στην Αθήνα. Έπειτα, σύσσωμη η κυβέρνηση και τα μιντιακά παπαγαλάκια της αρχίζουν μια εκστρατεία βγαλμένη «από τα παλιά» χαρακτηρίζοντας τις εναπομείνασες καταλήψεις ως εστίες ανομίας, ενώ εξέχουσα θέση στα δημοσιεύματα των εφημερίδων και στα κελεύσματα για καταστολή έχει η κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, η οποία από το 1988 βρίσκεται στο δρόμο της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, της ταξικής αλληλεγγύης και της μαχητικής αντίστασης. Παράλληλα, η κατάληψη Στρούγγα στη Νέα Φιλαδέλφεια βρίσκεται όμηρος του μισθοφορικού στρατού του μεγαλοεπιχειρηματία Μελισσανίδη, ο οποίος διεξάγει μια επιχείρηση αποικιοποίησης της περιοχής με στόχο την άνευ όρων εκχώρηση του γηπέδου της ΑΕΚ και του Άλσους σε αυτόν προς ικανοποίηση των κερδοσκοπικών του συμφερόντων (με την υποστήριξη της κυβέρνησης και την προστασία της αστυνομίας). Την ίδια ώρα, στα μίντια εξέχοντα ρόλο κατέχει η συκοφάντηση του αγώνα ενάντια στις ναρκομαφίες και τον κοινωνικό κανιβαλισμό στα Εξάρχεια, γεγονός που προλειαίνει την κατασταλτική επίθεση σε μια περιοχή που αποτελεί διαρκές αγκάθι για το καθεστώς για περισσότερες από τέσσερις δεκαετίες.

Η υπόθεση η οποία συμπυκνώνει την κυρίαρχη πολιτική στρατηγική σήμερα και καταδεικνύει με τον πιο ωμό και ξεκάθαρο τρόπο την εκδικητικότητα και τις μεθοδεύσεις του κράτους ενάντια στους πολιτικούς του αντιπάλους, καθώς και τη διαμόρφωση του ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης για αυτούς, είναι η υπόθεση του αναρχικού κομμουνιστή Τάσου Θεοφίλου.

Το καλοκαίρι του 2012 στην Πάρο, πραγματοποιείται ληστεία σε υποκατάστημα της alphabank κατά τη διάρκεια της οποίας τραυματίζεται θανάσιμα ένας οδηγός ταξί που επιχείρησε να αποτρέψει τη φυγή των ληστών. Λίγες μέρες αργότερα, συλλαμβάνεται ο Τάσος Θεοφίλου στην Αθήνα με κύριες κατηγορίες την ανθρωποκτονία, τη συμμετοχή σε ληστεία και τη συμμετοχή στην οργάνωση Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς. Κατηγορίες που από την πρώτη στιγμή αρνείται. Το μοναδικό στοιχείο που οδήγησε στη σύλληψη του Θεοφίλου σύμφωνα με την αντιτρομοκρατική υπηρεσία ήταν ένα «ανώνυμο τηλεφώνημα» στη ΓΑΔΑ που τον υπέδειξε ως τον δράστη της ληστείας. Η καταδίκη του Τάσου Θεοφίλου (κανένας μάρτυρας δεν τον αναγνώρισε ούτε στην πρώτη δίκη, ούτε κατά τη διάρκεια του εφετείου -αναμένεται η απόφαση για αυτό) στηρίχθηκε σε δείγμα DNA που βρέθηκε σε ένα καπέλο το οποίο υποτίθεται ότι φορούσε ο ληστής. Ωστόσο, το καπέλο που παρουσιάστηκε στη δίκη είχε εντοπιστεί εκ των υστέρων, δεν περιλήφθηκε στην επιτόπου φωτογράφιση των πειστηρίων, δεν εγγράφηκε στην έκθεση κατάσχεσης ούτε αναγνωρίστηκε από τους μάρτυρες.

Χαρακτηριστική επίσης είναι η περίπτωση της Ηριάννας Β. Λ. που πρόσφατα της επιβλήθηκε ποινή 13 ετών κάθειρξης για την προσωπική της σχέση με κατηγορούμενο για συμμετοχή στην οργάνωση «Πυρήνες της Φωτιάς» και μάλιστα παρότι εκείνος αθωώθηκε! Η Ηριάννα Β.Λ. βρέθηκε στο σπίτι του τότε κατηγορούμενου το 2011, ωστόσο η δίωξή της ξεκίνησε πολύ αργότερα, το 2013, όταν βρέθηκε μερικό δείγμα DNA σε επιβαρυντικό στοιχείο. Με βάση αυτό το μερικό δείγμα, και χωρίς καμία μαρτυρία ή κανένα άλλο στοιχείο από τις έρευνες που έγιναν, το δικαστήριο την καταδίκασε την 1η Ιουνίου.

Από τα παραπάνω, είναι ολοφάνερο ότι οι καταδίκες χωρίς στοιχεία (ή με μοναδικό στοιχείο την χρήση του DNA) και οι στημένες δίκες (υπόθεση Σίψα) δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά, αλλά αποτελούν βασικό στοιχείο της κυρίαρχης πολιτικής (με την αγαστή συνεργασία κράτους, μηχανισμών καταστολής και «ανεξάρτητης» δικαιοσύνης) που έχει στόχο την διάχυση και την εδραίωση του φόβου στους από τα κάτω της κοινωνίας για να καταφέρει να ολοκληρώσει ανεμπόδιστα τις επιδιώξεις της.

''Η κατάσταση εξαίρεσης τείνει να γίνει ο κανόνας και το σύνολο σχεδόν της ανθρωπότητας ορίζεται ως επικίνδυνη τάξη.''
Βάλτερ Μπένγιαμιν

Ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» και η παραδειγματική τιμωρία των αντιφρονούντων διέρχεται μέσα από την εδραίωση του σιδερένιου πλέγματος της καταστολής σε κάθε κοινωνικό πεδίο, με την ένταση του ελέγχου και της επιτήρησης στην κοινωνία, καθώς και με τη δημιουργία ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης για τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγωνιστές. Ενός καθεστώτος που χτίζεται μέσα από τις ειδικές νομοθεσίες των τρομονόμων ο οποίος επιβάλλει ειδικές δίκες, ειδικά κατηγορητήρια, στέρηση βασικών δικαιωμάτων, ειδικά κελιά και ειδική μεταχείριση, στέρηση αδειών κλπ. Η καταφανής απόδειξη της ειδικής μεταχείρισης που υπόκεινται οι πολιτικοί κρατούμενοι στις μέρες μας, είναι η στέρηση των αδειών τις οποίες δικαιούνται νόμιμα εδώ και χρόνια. Άδειες που απροκάλυπτα αρνείται η δικαιοσύνη, επικαλούμενη ότι δεν μετανιώνουν για τις πράξεις τους, ζητώντας ουσιαστικά δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξη ιδεών, φέρνοντας μας στο μυαλό δίκες μετεμφυλιακής εποχής. Η αντιτρομοκρατική εκστρατεία συνεχίζεται σήμερα με το νέο σχέδιο νόμου που κατατέθηκε μέσα στην εβδομάδα (μετά από μία μέρα αποσύρθηκε λόγω ασαφειών) και προέβλεπε την ισχυροποίηση των νόμων 187 και 187Α περί εγκληματικής και τρομοκρατικής οργάνωσης, εισάγοντας μεταξύ άλλων και την έννοια της “διέγερσης σε τρομοκρατικές πράξεις” και την ποινικοποίηση της διοχέτευσης πληροφοριών και της εκπαίδευσης στη χρήση όπλων κλπ. Η πρώτη ρύθμιση ενδυναμώνει την ήδη υπάρχουσα περί “προτροπής και εγκωμιασμού τρομοκρατικών ενεργειών” που ποινικοποιεί ακόμα και την εκφορά λόγου. Ο συγκεκριμένος νόμος είχε αναθεωρηθεί την άνοιξη του 2015, ύστερα από τον αγώνα στον οποίο αιχμή του δόρατος ήταν η απεργία πείνας που έκαναν οι πολιτικοί κρατούμενοι τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Ένας αγώνας που πλαισιώθηκε από την κίνηση αρκετών συντρόφων και συντροφισσών (οι οποίοι είχαν κατηγορηθεί με τον κουκουλονόμο σε διαφορετικές στιγμές του αγώνα) να προχωρήσουν σε δημόσια δήλωση ανυπακοής και άρνησης τήρησης των περιοριστικών όρων σαν μια χειρονομία συνδρομής στην ευρύτερη σύγκρουση με το τρομοκρατικό και κατασταλτικό καθεστώς. Ακόμα, σαν κίνηση αλληλεγγύης στην απεργία πείνας των πολικών κρατουμένων είχε πραγματοποιηθεί κατάληψη της πρυτανείας, την οποία εκκένωσαν οι δυνάμεις καταστολής ύστερα από πολιτική απόφαση και εντολή του τότε υπουργού Δημόσιας Τάξης Γ. Πανούση και της κυβέρνησης.

Ο κόσμος της εξουσίας επιφυλάσσει περισσότερο έλεγχο, περισσότερη καταστολή, περισσότερη εκμετάλλευση και φόβο. Απέναντί του να ορθώσουμε τις κοινότητες του αγώνα, να οργανώσουμε τα κοινωνικά και ταξικά μέτωπα και την πολιτική μας παρουσία για την ανατροπή των σχεδιασμών των πολιτικών και οικονομικών ελίτ.

Σε μια εποχή που η κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα επιχειρεί να διαλύσει τις ζωές των εργατών, των ανέργων, των φτωχών και πληβείων της κοινωνίας, σε μια εποχή που καμία κυβέρνηση, κόμμα, κοινοβούλιο και διαμεσολαβητικός μηχανισμός δεν μπορούν να υποσχεθούν παρά μόνο υποταγή και εξαθλίωση, θέλουμε και πρέπει να αναπτύξουμε σε κάθε κοινωνικό χώρο, στους χώρους εκμετάλλευσης, στις γειτονιές, στα σχολεία και τις σχολές, αυτοοργανωμένες δομές αγώνα και αλληλεγγύης.

Στην ανεπίστρεπτη σήψη του κρατικού και καπιταλιστικού κόσμου, τα αδιέξοδα, την πολιτική και αξιακή του χρεωκοπία να αντιπαραθέσουμε τις συλλογικές αντιστάσεις, τη χειραφέτηση των καταπιεσμένων, τη μοναδική ζωντανή κοινωνική προοπτική: Τον κόσμο της Αναρχίας και του Ελευθεριακού Κομμουνισμού.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ, ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ/ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ – ΑΜΕΣΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΕΝΟΥΣ

ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ – ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΤΑΣΟ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΦΟΒΟ, ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ... ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος» – μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Το διήμερο 17 και 18 Ιούνη, πραγματοποιήθηκε στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 στην Αθήνα, η 2η Συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων. Κατά την πρώτη μέρα, στο πλαίσιο της ανοιχτής συζήτησης γύρω από την πολιτική και κοινωνική συγκυρία, στη συνδιάσκεψη παρευρέθηκαν ως παρατηρητές και σύντροφοι/ισσες από τη συνέλευση αναρχικών για την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση και από τη συνέλευση μαθητριών/ μαθητών από τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο.

Σε αυτήν την πρώτη διαδικασία, οι ομάδες-μέλη της ΑΠΟ πραγματοποίησαν πολιτικές τοποθετήσεις γύρω από μια σειρά ζητημάτων. Ο πόλεμος που διεξάγει η παγκόσμια κυριαρχία, το Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης και ο Σύγχρονος Ολοκληρωτισμός ως η συνθήκη εντός της οποίας εκφράζεται η επίθεση του κράτους και των αφεντικών, η αναγκαιότητα διεθνιστικής αντίστασης και αλληλεγγύης στην κατεύθυνση της συγκρότησης της διεθνούς των από τα κάτω, το ζήτημα των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών και ο εγκλωβισμός χιλιάδων ανθρώπων στο εσωτερικό του ελληνικού κράτους, η απομόνωση και ο εγκλεισμός τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, η κρατική-καπιταλιστική επίθεση στην κοινωνία και τη φύση, η ανάπτυξη των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων της βάσης και οι προοπτικές διασύνδεσης των επιμέρους αγώνων, η όξυνση της κρατικής καταστολής σε βάρος των χώρων του αγώνα και των αυτοοργανωμένων κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων ήταν κάποια από τα ζητήματα που απασχόλησαν τις συλλογικότητες και συνέβαλαν στη διεξαγωγή ενός γόνιμου και πολύ ενδιαφέροντος διαλόγου, εντός του οποίου αναγνωρίστηκαν και οι βαθιές πολιτικές συμφωνίες των ομάδων.

Στην ανοιχτή διαδικασία της πρώτης μέρας απηύθυναν γραπτό χαιρετισμό και οι σύντροφοι από τη συλλογικότητα “Άρφα σε κύκλο” από την Κεφαλλονιά, ενώ μέσω γραπτής επιστολής της προς την Οργάνωση, η αναρχική ομάδα cumulonimbus από τη Κέρκυρα κατέθεσε αίτημα συμμετοχής της στην ΑΠΟ.

Στη συνέχεια, οι διαδικασίες της Συνδιάσκεψης συνεχίστηκαν με εσωτερικές συζητήσεις των συλλογικοτήτων της Α.Π.Ο., οι οποίες απολόγισαν τη μέχρι τώρα κίνηση, τη λειτουργία των οργάνων και των ειδικών θεματικών ομάδων, επανεκτίμησαν το πολιτικό πλαίσιο και έθεσαν τις κατευθύνσεις κίνησης της οργάνωσης για το επόμενο διάστημα και με ορίζοντα την 3η Συνδιάσκεψη που θα πραγματοποιηθεί στα τέλη του 2017, όσο και το επόμενο Συνέδριο, το οποίο έχει ήδη προγραμματιστεί για το καλοκαίρι του 2018.

Η Αναρχική Πολιτική Οργάνωση έχει ομοσπονδιακό χαρακτήρα, με τις συλλογικότητες να αποτελούν τα κύτταρά της, και να συλλειτουργούν σε οριζόντια δομή. Συγκροτείται πάνω σε συνεκτικές και επαρκείς πολιτικές συμφωνίες μεταξύ αναρχικών συλλογικοτήτων, οι οποίες συνδιαμορφώνουν την ενιαία κίνησή τους σε πανελλαδικό επίπεδο μέσα από συλλογικά όργανα στα οποία συνυπάρχουν ισότιμα.

Η ΑΠΟ επιδιώκει να συμβάλλει στη δημιουργία ενός συγκροτημένου, πλατιού και χειραφετημένου κοινωνικού και ταξικού κινήματος. Ενός κινήματος που θα βάζει φραγμούς σε κάθε απόπειρα χειραγώγησης, καπήλευσης και διαμεσολάβησης των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και σε προσπάθειες ενσωμάτωσης τους από τον ρεφορμισμό. Που θα θέτει με σαφήνεια το ζήτημα της κοινωνικής επανάστασης ως της μόνης ρεαλιστικής διεξόδου των από κάτω για την τελειωτική απαλλαγή τους από την κυριαρχία του κράτους και του καπιταλισμού.

ΝΑ ΕΝΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

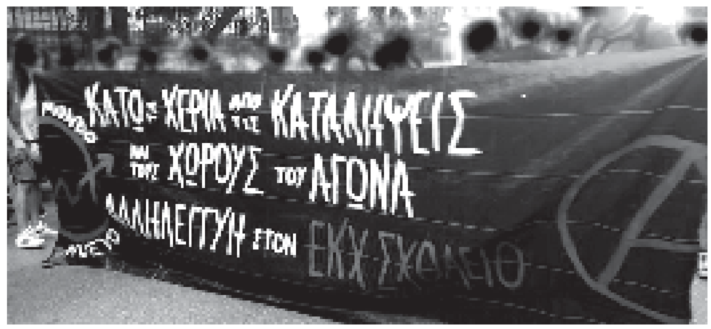
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΚΧ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ

Η κρατική επίθεση προς τις δομές του αγώνα, τις καταλήψεις, τις ταξικές και κοινωνικές αντιστάσεις, τους πρόσφυγες και τους μετανάστες δεν είναι ένα ξεκομμένο, μερικό και υπό ειδικές προϋποθέσεις εργαλείο που χρησιμοποιείται απέναντι σε «κάποιους». Είναι η συνολική έκφραση της κρατικής ωμότητας την οποία σήμερα λειτουργούν οι πολιτικοί διαχειριστές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και η οποία δεδομένης της εναντίωσής της στα συμφέροντα και τις διεκδικήσεις των από τα κάτω – όπως και όλες οι κυβερνήσεις – έχει ορίσει ως προτεραιότητά της την καταστολή εν τη γενέσει τους όλων των ακηδεμόνευτων κοινωνικών αντιστάσεων, η ανάπτυξη των οποίων θα δημιουργούσε προϋποθέσεις ανατροπής στους σχεδιασμούς κράτους και κεφαλαίου που φυσικά και η τωρινή κυβέρνηση εξυπηρετεί από θέση οδηγού.

Η «μεταβίβαση» της πολιτικής ευθύνης από τον σκληρό πυρήνα του κράτους, της αστυνομίας και της κυβέρνησης σε περιφερειακούς φορείς (βλ. δήμοι και δημόσιοι οργανισμοί) ή ακόμη σε ιδιώτες (όπως πρόσφατα στην περίπτωση της κατάληψης Barricada στη Λάρισα) για την εκκένωση χώρων αγώνα δεν είναι μια νέα «ριζοσπαστική» ιδέα που εφηύρε η τωρινή κυβέρνηση είναι παλιά μου τέχνη κόσκινο των «ορθολογιστών» της κρατικής καταστολής. Αυτά τα πολυκαιρισμένα τεχνάσματα δεν μπορούν να μας αποπροσανατολίσουν από τον πραγματικό στόχο που είναι η στοχοποίηση και η σύγκρουση με τους βασικούς θεσμούς άσκησης της εξουσίας και τους πολιτικούς ιθύνοντες.

Η αλληλεγγύη, η οποία παραμένει το βασικό μας όπλο σε αυτόν, όπως και σε όλους τους αγώνες μπορεί να κατανοηθεί σε βάθος και να γίνει μια διαρκής συνθήκη αποτελεσματικής αλληλεπίδρασης αλλά κι ένας αποτελεσματικός τρόπος αυτοάμυνας, εάν μπορέσουμε να πείσουμε όλους τους συντρόφους ότι ακριβώς η επίθεση του κράτους αφορά το σύνολο των αντιστάσεων και έτσι πρέπει να απαντηθεί. Η διαρκής παρουσία μέσα στους αγώνες, η πολιτική και οργανωτική ανασυγκρότηση του αναρχικού ρεύματος, η όξυνση των ταξικών αγώνων, η δημιουργία νέων κοινωνικών αναχωμάτων, η υπεράσπιση των χώρων του αγώνα είναι μόνο μερικά από τα πεδία η ανάπτυξη των οποίων θα μας φέρει σε καλύτερες θέσεις στη μάχη ενάντια στην κρατική επιβολή και την ταξική κυριαρχία.

κατάληψη Mundo Nuevo

Το μπλόκ της Mundo Nuevo στην πορεία αλληλεγγύης στον ΕΚΧ Σχολείο που πραγματοποιήθηκε την 1η Ιούνη με συμμετοχή 200 ατόμων και μεγάλο παλμό. Αφορμή της διαδήλωσης στάθηκαν οι νεότερες αναφορές του Δήμου Θεσσαλονίκης για την μετατροπή της κατάληψης σε σχολείο

2ο τριήμερο Αναρχικού & Ριζοσπαστικού Βιβλίου στη Θεσσαλονίκη

Πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη το τριήμερο εκδηλώσεων από 19-21 Μάη. Όλες οι εκδηλώσεις έλαβαν χώρα στην κατάληψη «Mundo Nuevo», ενώ τη διοργάνωση είχαν οι ελευθεριακές εκδόσεις «Ναυτίλος» και το ελευθεριακό βιβλιοπωλείο «Ενδοχώρα», το οποίο με αφορμή και το άνοιγμα των εκδηλώσεων έκανε τα εγκαίνιά του σε νέο ισόγειο χώρο της κατάληψης και ενημέρωσε το κοινό ότι θα παραμένει ανοιχτό κάθε Τρίτη & Πέμπτη από τις 18.00 μέχρι τις 21.00. Ενθαρρυντική ήταν η συμμετοχή του κόσμου και στις τρεις παρουσιάσεις βιβλίων που έγιναν, με την παρουσία άνω των 40 ατόμων σε κάθε μία από αυτές, αλλά και πολύ ενδιαφέρουσες οι συζητήσεις που έγιναν. Σε πολύ όμορφη και ζεστή ατμόσφαιρα παρουσιάστηκε την πρώτη μέρα η συλλογή δοκιμίων και πεζών "σπαράγματα φόνων", με αρκετούς συντρόφους να συζητούν έπειτα για την ανάγκη έκδοσης κειμένων που ενέχουν στοιχεία λογοτεχνίας στη ροή του πολιτικού λόγου του σύγχρονου αναρχισμού˙ η βραδιά έκλεισε με live της rap συλλογικότητας sedatephobia που στεγάζεται στην κατάληψη. Σημαντική ήταν η εκδήλωση της δεύτερης μέρας, όπου ο μεταφραστής Νίκος Κούρκουλος, προσκεκλημένος από την Αθήνα, έκανε μια πολύ ολοκληρωμένη παρουσίαση του βιβλίου του Enzo Traverso "Οι ρίζες της ναζιστικής βίας", ενώ στη συζήτηση που ακολούθησε και διήρκησε πάνω από δυόμισι ώρες οι παρευρισκόμενοι είχαν τη δυνατότητα να ανταλλάξουν απόψεις και πληροφορίες για μια μεγάλη σειρά ζητημάτων με ιστορικό και πολιτικό ενδιαφέρον. Η θεματική της electroswing βραδιάς στην ταράτσα δυστυχώς ολοκληρώθηκε απότομα λόγω καιρικών συνθηκών. Πολύ μεγάλο το ενδιαφέρον και για την τρίτη μέρα, όπου ο μεταφραστής Angel Perez Gonzalez, προσκεκλημένος από τα Γιάννενα, παρουσίασε αναλυτικά και με τη βοήθεια εικόνων το βίβλιο του Abel Paz "Μέσα στην Ομίχλη". Η πραγματικά ολοκληρωμένη παρουσίαση του συντρόφου έδωσε πληθώρα πληροφοριών και εικόνων στον κόσμο που είχε τη χαρά να την παρακολουθήσει, γνωρίζοντας έτσι καλύτερα ένα παραγνωρισμένο κομμάτι του ελευθεριακού κινήματος της Ισπανίας και όχι μόνο. Το τριήμερο έκλεισε με ένα πολύ όμορφο γλέντι υπό τους ρεμπέτικους ήχους των «Πάντα τέτοια! Band», οι οποίοι κέρδισαν τις εντυπώσεις. Όλοι οι σύντροφοι της διοργάνωσης δεσμεύτηκαν να αναπτύξουν ακόμη περισσότερο τη συνάντηση και την επόμενη περίοδο να ετοιμάσουν ακόμη περισσότερες εκδηλώσεις και βιβλιοπαρουσιάσεις, καθώς τα βιβλία είναι όπλα ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό.

Εκδηλώσεις για τα 29 χρόνια της κατάληψης ΛΚ37 και κινητοποίηση αλληλεγγύης στις καταλήψεις και τους αυτοοργανωμένους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες (Μάρτης – Μάης 2017)

__Στις 15 Απρίλη__ 2017, η Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 συμπλήρωσε 29 χρόνια συλλογικής ζωής και διαρκούς αγώνα συνδεδεμένου άρρηκτα τόσο με το αναρχικό/αντιεξουσιαστικό κίνημα όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες.

Με τη συνεισφορά και στήριξη φίλων και συντρόφων πραγματοποιήθηκαν στο χώρο της κατάληψης εκδηλώσεις –προβολές, βιβλιοπαρουσιάσεις, θεατρικά-, ενώ παράλληλα οργανώθηκε η καθημερινή συλλογική περιφρούρηση-υπεράσπιση του χώρου, καθώς στα μέσα Μαρτίου ξεκίνησε ένας ακόμα κύκλος κατασταλτικών επιχειρήσεων, με εκκενώσεις καταλήψεων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, προαναγγελία νέων αστυνομικών εισβολών και δημοσιεύματα στον καθεστωτικό Τύπο που στοχοποιούν κατειλημμένους χώρους αγώνα, ανάμεσά τους και την ΛΚ37.

__Στις 2 Μάη__ πραγματοποιήθηκε εκδήλωση - συζήτηση με θέμα την οργάνωση της κινηματικής αυτοάμυνας ενάντια στην κρατική καταστολή. Εκτός από τις εισηγήσεις συντρόφων της κατάληψης, ομιλητές ήταν επίσης σύντροφοι αγωνιστές που συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία εργαζομένων στις συγκοινωνίες/Ταξικό Μέτωπο, στον ΣΕΦΚ (Σύλλογο Εργαζόμενων στα Φροντιστήρια Καθηγητών), στην συνέλευση της Villa Amalias και συντρόφισσα από τη συλλογικότητα Μαύρο & Κόκκινο που συμμετείχε στη συνέλευση της κατάληψης του Ορφανοτροφείου και συνελήφθη στην εκκένωση, ενώ ακολούθησαν αρκετές ακόμα τοποθετήσεις. Η εκδήλωση αποτέλεσε μια ευκαιρία ανταλλαγής εμπειριών αγώνα και πολιτικής ζύμωσης στην κατεύθυνση της σύνδεσης και της συλλογικής υπεράσπισης των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και των δομών τους που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής.

__Την Τρίτη 23 Μάη__ πραγματοποιήθηκε μηχανοκίνητη διαδήλωση αλληλεγγύης στις καταλήψεις, τους χώρους αγώνα και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Η κινητοποίηση ξεκίνησε με συγκέντρωση-μικροφωνική στα Προπύλαια. Η διαδήλωση, με την συμμετοχή περίπου 50 μηχανών, κατευθύνθηκε προς τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ στην Κουμουνδούρου, όπου και σταμάτησε, ανοίχτηκε πανό και φωνάχτηκαν συνθήματα. Στην συνέχεια κινήθηκε στην Πατησίων και κατέληξε στην κατάληψη, στην πλ. Αμερικής.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

Τη Δευτέρα 13 Μάρτη πραγματοποιήθηκαν αστυνομικές εισβολές στην **κατάληψη Βίλα Ζωγράφου** και την **κατάληψη στέγασης προσφύγων στην οδό Αλκιβιάδου** στην Αθήνα, με αποτέλεσμα την εκκένωσή τους και τη σύλληψη 7 καταληψιών στην πρώτη και 127 προσφύγων στη δεύτερη. Στις 5 Απρίλη εκκενώθηκε επίσης η **στεγαστική κατάληψη προσφύγων Άλμπατρος** στη Θεσσαλονίκη. Πρόκειται για τη συνέχεια του ίδιου κατασταλτικού έργου που σταμάτησε μόνο πρόσκαιρα το περασμένο καλοκαίρι ύστερα από τις εκκενώσεις τριών καταλήψεων στέγασης προσφύγων στη Θεσσαλονίκη (Hurriya, Μανδαλίδειο και Ορφανοτροφείο – το οποίο κατεδαφίστηκε, ενώ το εφετείο των συλληφθέντων έχει οριστεί για τις 31 Μαΐου). Οι κατασταλτικές αυτές επιχειρήσεις αποτελούν μέρος ενός ευρύτερου σχεδιασμού που αποσκοπεί τόσο στη στοχοποίηση και την απομόνωση των ίδιων των προσφύγων και μεταναστών όσο και στο χτύπημα των πολιτικών, κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων που εκδηλώνονται από τα κάτω και ακηδεμόνευτα, ενάντια στο καθεστώς καταπίεσης και εκμετάλλευσης που επιβάλλει συνθήκες ασφυκτικού ελέγχου σε ολόκληρη την κοινωνία.

Οι πάγιες στοχεύσεις του κράτους και των αφεντικών απέναντι στους αγωνιζόμενους συναντιούνται σήμερα με τις επιλογές της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, του σημερινού πολιτικού διαχειριστή της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας, η οποία παρουσιάστηκε ως «δικαίωση» αγώνων που προηγήθηκαν, επιχειρώντας την εξουδετέρωση των αντιστάσεων μέσα από την καπήλευση τους, πάντοτε όμως με χαρακτηριστική εχθρότητα απέναντι σε όσους δεν πειθαρχούν στα κελεύσματα για κοινωνική ειρήνευση και ταξική συνεργασία, και εξακολουθούν να αγωνίζονται αυτοοργανωμένα και από τα κάτω ενάντια στη λεηλασία της ζωής τους. Ως κομμάτι αυτής της συνειδητής και αυτοοργανωμένης αντίστασης, οι καταλήψεις και οι αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι βρίσκονται πάντα στην κεντρική πολιτική κατασταλτική ατζέντα του κράτους.

Στις 28 Μάρτη 2017, ο υπουργός δημόσιας τάξης Ν. Τόσκας, σε συνέντευξη του σε τηλεοπτική εκπομπή, **προανήγγειλε νέες αστυνομικές επιχειρήσεις καταστολής των καταλήψεων και έθεσε το πλαίσιο της ιδεολογικής επίθεσης του κράτους στον κόσμο του αγώνα.** Ταυτόχρονα, συκοφαντικά δημοσιεύματα στον καθεστωτικό Τύπο (από την Καθημερινή και την Ελευθερία του Τύπου ως την Αυγή) φωτογραφίζουν και χαρτογραφούν καταλήψεις, μιλούν για εισαγγελικές εντολές εκκένωσης, εγκληματοποιούν τον πολιτικό - αναρχικό τους χαρακτήρα αλλά και τη διάσταση της έμπρακτης αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες.

Συγκεκριμένα, **η Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37** βρίσκεται ανάμεσα στις καταλήψεις που στοχοποιούνται στα δημοσιεύματα (όπως και οι καταλήψεις Βανκούβερ, Βοξ, Rosa Nera, Ευαγγελισμός κ.ά.). Η ΛΚ37 αναφέρεται μεταξύ άλλων και ως μία από τις περιπτώσεις «αναξιοποίητης πανεπιστημιακής περιουσίας», για τις οποίες γίνονται «εν κρυπτώ» ενέργειες. Είναι φανερή η απόπειρα εκ μέρους των πολιτικών προϊστάμενων της καταστολής να κινητοποιήσουν τους εκάστοτε ιδιοκτήτες των κατειλημμένων κτιρίων, ώστε αφενός να είναι αποτελεσματικές οι σχεδιαζόμενες εκκενώσεις και αφετέρου να δίνεται άλλοθι στην καταστολή με το πρόσχημα της «αξιοποίησης». Για την ΛΚ37, αυτές οι «εν κρυπτώ» μεθοδεύσεις αφορούν την

προσπάθεια των τριών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων –ΑΣΚΤ, ΕΜΠ και ΕΚΠΑ– να ενταχθεί το κτίριο σε πρόγραμμα χρηματοδότησης ΕΣΠΑ από την Περιφέρεια, καθώς και η άσκηση ποινικής δίωξης από το ΕΚΠΑ, μετά τον Γενάρη του 2013, όταν πραγματοποιήθηκε η τελευταία αστυνομική εισβολή στην κατάληψη και η ανεπιτυχής καταστολή της. Σήμερα η δήθεν αξιοποίηση καλείται να λειτουργήσει ως προκάλυμμα για το χτύπημα της αγωνιστικής παρουσίας της κατάληψης τόσο στη γειτονιά της Κυψέλης όσο και σε πλήθος κοινωνικών και ταξικών αγώνων στην πόλη και ευρύτερα, όπως εκφράζεται αδιάλειπτα όλα αυτά τα 29 χρόνια κινηματικής ζωής της.

Ανεξάρτητα από τη ρητορική που χρησιμοποιεί το καθεστώς για να δικαιολογήσει το κάθε επιμέρους κατασταλτικό χτύπημα, και ανεξάρτητα από το διαφορετικό ιδιοκτησιακό καθεστώς και τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής που βρίσκονται οι χώροι που πλήττονται, **αυτό που έχει να αντιμετωπίσει ο κόσμος του αγώνα δεν είναι η σπασμωδική και σποραδική καταστολή, αλλά μια συνολική εκστρατεία που έχει ξεκινήσει από καιρό και εντείνεται.**

Η καταστολή, η άμεση κρατική βία απέναντι στους αντιστεκόμενους, είναι μία μόνο από τις εκφράσεις της επιθετικής στρατηγικής του κρατικού καπιταλιστικού συστήματος απέναντι στην κοινωνία συνολικά. Η επιβολή συνθηκών εξαθλίωσης με τη βίαιη φτωχοποίηση μεγάλων κομματιών του πληθυσμού, η απογείωση του κοινωνικού κανιβαλισμού, η συκοφάντηση και η αποπολιτικοποίηση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων που επιχειρούνται μέσα από την κρατική προπαγάνδα, η συστηματική καλλιέργεια κλίματος ρατσισμού και μισαλλοδοξίας και η λειτουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης σε όλη τη χώρα, η προσπάθεια ιδιωτικοποίησης του δημόσιου χώρου με στόχο την εμπορευματοποίηση, την υποταγή και τον ολοκληρωτικό κοινωνικό έλεγχο στις πόλεις και η παράδοση ολόκληρων χωριών και περιοχών στη λαίλαπα της ανάπτυξης, είναι όψεις της κρατικής-καπιταλιστικής επίθεσης. Κι εκεί που η κρατική απειλή δεν αρκεί για να φιμώσει και να καταστείλει τις κινηματικές αντιστάσεις που ξεσπούν απέναντι σε αυτούς τους σχεδιασμούς, τη σκυτάλη παίρνουν οι παρακρατικές ναζιστικές συμμορίες με επιθέσεις σε μετανάστες και χώρους αγώνα, ενώ σε ολόκληρες γειτονιές της Αθήνας οι επίσημες κρατικές συμμορίες, ο αστυνομικός στρατός κατοχής, δίνει τη θέση του στις κάθε λογής παρακρατικές μαφίες –μπράβους, ναρκεμπόρους, τσιράκια των μεγαλοεπιχειρηματιών – που επιβάλουν βίαια την παρουσία τους και στρέφονται ενάντια στο κίνημα για να συνεχίσουν απρόσκοπτα να λυμαίνονται τις γειτονιές μετατρέποντάς τες σε τσιφλίκι τους. Για να εμφανιστεί στη συνέχεια το κράτος, ως ρυθμιστής της κοινωνικής ομαλότητας με την πάγια ρητορεία περί «πάταξης της εγκληματικότητας», να συκοφαντήσει τους αγωνιζόμενους και να δείξει το ωμό κατασταλτικό του πρόσωπο.

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα **οι κινηματικές δομές** –οι καταλήψεις, οι αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι, οι συλλογικότητες της πολιτικής, κοινωνικής και ταξικής αυτοοργάνωσης– **και η υπεράσπισή τους είναι ζωτικής σημασίας για το σύνολο των αντιστεκόμενων, με προοπτική τη σύνδεση των αγώνων** που θα ανακόψουν την επέλαση του κράτους, του κεφάλαιου και των παρακρατικών λακέδων τους και θα προτάξουν ένα κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΕΥΣΗ – ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΘΕ ΛΟΓΗΣ ΛΑΚΕΔΕΣ ΤΟΥΣ

Μάης 2017
Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

Εκδήλωση-συζήτηση στην κατάληψη ΛΚ37

Μηχανικίνητη διαδήλωση αλληλεγγύης στις καταλήψεις & τους κοινωνικούς/ταξικούς αγώνες

...στάση στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ στην πλ. Κουμουνδούρου

ΕΦΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ «ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ»

Στις 31 Μάη εκδικάζεται σε δεύτερο βαθμό η υπόθεση της κατάληψης του Ορφανοτροφείου, το οποίο εκκενώθηκε στις 27 Ιουλίου το περασμένο καλοκαίρι στην Θεσσαλονίκη μαζί με άλλες 2 καταλήψεις στέγης μεταναστών και προσφύγων, την Hurriya στην οδό Καρόλου Ντηλ και στην κατάληψη στο "Μανδαλίδειο" στη λεωφόρο Νίκης.

Το κύμα καταστολής των καταλήψεων στέγης μεταναστών και προσφύγων ήρθε λίγες μέρες μετά το No Border – μέσα σε ένα κλίμα στοχοποίησης που καλλιεργήθηκε από τα καθεστωτικά ΜΜΕ – κατά τη διάρκεια του οποίου η Αναρχική Πολιτική Οργάνωση διοργάνωσε την Αναρχική Συνάντηση Αγώνα στο κατειλημμένο κτίριο της Φιλοσοφικής, επιχειρώντας να αναδείξει τη σύνδεση του μεταναστευτικού και προσφυγικού ζητήματος με τον πόλεμο και την οικοδόμηση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Μέσα από τις εκκενώσεις των καταλήψεων στέγης αναδεικνύονται και οι ευρύτερες στοχεύσεις της κρατικής καταστολής: η ποινικοποίηση της αλληλεγγύης, η απομόνωση και ο κοινωνικός αποκλεισμός των προσφύγων και των μεταναστών και το χτύπημα των κοινών αγώνων ντόπιων και μεταναστών για ζωή και αξιοπρέπεια. Το κράτος, μέσα από τις εκκενώσεις των στεγαστικών καταλήψεων σε συνδυασμό με το συνεχές άνοιγμα νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης έξω από τον αστικό ιστό, προωθεί την επιβολή καθεστώτος εξαίρεσης και αυστηρού ελέγχου. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, εντάσσεται και η εκδικητική κίνηση των κρατικών μηχανισμών εκεί όπου εκδηλώνονται αντιστάσεις και αναπτύσσονται δεσμοί αλληλεγγύης, προς παραδειγματισμό όλων όσων συνεχίζουν να αγωνίζονται ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα τόσο του Ελληνικού, όπου οι μετανάστριες κρατούμενες μεταφέρθηκαν τελικά στην Πέτρου Ράλλη ύστερα από κινητοποιήσεις αλληλεγγύης που πραγματοποιήθηκαν, όσο και το στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Ξάνθη όπου οι ανθρωποφύλακες μετά το πέρας της συγκέντρωσης αλληλεγγύης βιαιοπράγησαν σε βάρος των μεταναστών.

Η καταστολή της κατάληψης του Ορφανοτροφείου και οι εξαντλητικές ποινές που επιβλήθηκαν στις συλληφθείσες -δέκα μήνες φυλάκιση με αναστολή και 2.000 ευρώ χρηματικό πρόστιμο στην κάθε μία- στόχευε ακριβώς στην κοινότητα αγώνα που αναπτύχθηκε στο χώρο μεταξύ ντόπιων, προσφύγων και μεταναστών ενάντια στους κυρίαρχους, αδιαμεσολάβητα και έξω από τα πλαίσια οποιασδήποτε ΜΚΟ, κράτους, θρησκευτικής ή θεσμικής αρχής υψώνοντας αναχώματα στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Η κυβέρνηση Σύριζα-ΑΝΕΛ προκειμένου να διατηρηθεί στην εξουσία, τώρα που η «αντιμνημονιακή» ρητορική έχει εξαντληθεί, απευθύνεται στους υποστηρικτές της «νομιμότητας» και της κοινωνικής ειρήνευσης, ενώ ταυτόχρονα υποδεικνύει ως εσωτερικό εχθρό, τον αναρχικό, τον καταληψία, τον μετανάστη. Έτσι οι εκκενώσεις αποτελούν μέρος της συνολικής επίθεσης στις καταλήψεις, στις δομές του κινήματος, στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες των από τα κάτω που αμφισβητούν τους κυρίαρχους, δημιουργώντας ρήγματα στο οικοδόμημα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, κράτους και κεφαλαίου. Τους τελευταίους μήνες, οι συντονισμένες εισβολές και εκκενώσεις στο κατειλημμένο κοινωνικό κέντρο Βίλα Ζωγράφου και την κατάληψη στέγης προσφύγων μεταναστών επί της οδού Αλκιβιάδου στο κέντρο της Αθήνας αποτελούν συνέχεια της ίδιας κατασταλτικής επιχείρησης. Ενώ, λίγες ημέρες μετά την εξαγγελία του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, Ν. Τόσκα, πως θα "τελειώσει" με τις καταλήψεις, ακολούθησε η εκκένωση άλλης μιας κατάληψης προσφύγων και μεταναστών, της Αλμπατρος, στην Άνω Πόλη, στη Θεσσαλονίκη. Ταυτόχρονα, συκοφαντικά δημοσιεύματα στον τύπο φωτογραφίζουν και χαρτογραφούν καταλήψεις, μιλώντας για εισαγγελικές εντολές εκκένωσης, εγκληματοποιώντας τον πολιτικό-αναρχικό τους χαρακτήρα αλλά και τη διάσταση της έμπρακτης αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες.

Η στοχοποίηση και το χτύπημα των πολιτικών καταλήψεων και των καταλήψεων στέγης προσφύγων αποτελεί μέρος της συνολικότερης επίθεσης του κράτους. Η επιβολή συνθηκών εξαθλίωσης με τη βίαιη φτωχοποίηση μεγάλων κομματιών του πληθυσμού, η απογείωση του κοινωνικού κανιβαλισμού, η συκοφάντηση και η αποπολιτικοποίηση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων που επιχειρούνται μέσα από την κρατική προπαγάνδα, η συστηματική καλλιέργεια κλίματος ρατσισμού και μισαλλοδοξίας, η προσπάθεια ιδιωτικοποίησης του δημόσιου χώρου με στόχο την εμπορευματοποίηση, την υποταγή και τον ολοκληρωτικό κοινωνικό έλεγχο στις πόλεις και η παράδοση ολόκληρων χωριών και περιοχών στη λαίλαπα της ανάπτυξης, είναι όψεις της κρατικής-καπιταλιστικής επίθεσης. Κι εκεί που η κρατική απειλή δεν αρκεί για να φιμώσει και να καταστείλει τις κινηματικές αντιστάσεις, τη σκυτάλη παίρνουν οι παρακρατικές ναζιστικές συμμορίες με επιθέσεις σε μετανάστες και χώρους αγώνα, ενώ ο αστυνομικός στρατός κατοχής, δίνει τη θέση του στις κάθε λογής παρακρατικές μαφίες –μπράβους, ναρκεμπόρους, τσιράκια των μεγαλοεπιχειρηματιών – που επιβάλουν βίαια την παρουσία τους και στρέφονται ενάντια στο κίνημα για να συνεχίσουν απρόσκοπτα να λυμαίνονται

τις γειτονιές μετατρέποντάς τες σε τσιφλίκι τους. Για να εμφανιστεί στη συνέχεια το κράτος, ως ρυθμιστής της κοινωνικής ομαλότητας με την πάγια ρητορεία περί «πάταξης της εγκληματικότητας», να συκοφαντήσει τους αγωνιζόμενους και να δείξει το ωμό κατασταλτικό του πρόσωπο.

Από την πλευρά μας, ως αναρχικοί, επιχειρούμε να συνδέσουμε και να συνολικοποιήσουμε τις αντιστάσεις μας ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα και την κρατική καταστολή. Να οργανώσουμε την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση που θα δημιουργήσουν ρήγματα στο κράτος και το κεφάλαιο. Να δώσουμε μάχες και αγώνες από τα κάτω, αδιαμεσολάβητους, υπερασπιζόμενοι τις καταλήψεις, τις δομές του κινήματος, τους συντρόφους μας και όσους αγωνίζονται. Όσο η κρατική καταστολή, ο εκφασισμός, ο πόλεμος και ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός επελαύνουν πάνω στις ζωές μας, τόσο η κοινωνική επανάσταση είναι μονόδρομος στον αγώνα για ζωή και αξιοπρέπεια.

Για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.
Για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΜΑΣ.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ ΠΟΥ ΔΙΩΚΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, 31 ΜΑΗ, 9 Π.Μ.

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση- Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

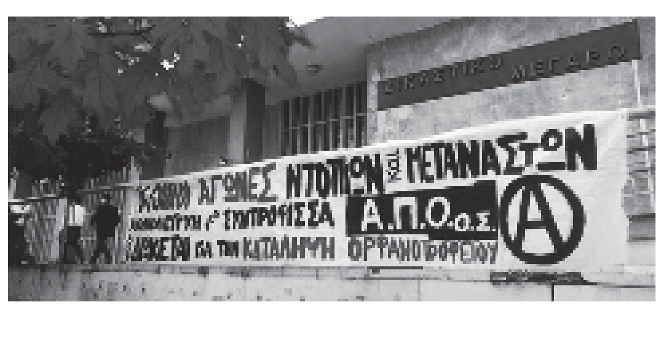

Ενημέρωση από τη δίκη του Ορφανοτροφείου

Αθώα κηρύχτηκε η συντρόφισσα μέλος της ΑΠΟ με τη σύμφωνη γνώμη δικαστών και εισαγγελέα, η οποία κατηγορούνταν για την κατάληψη του Ορφανοτροφείου. Μέσω τόσο της απολογίας όσο και των μαρτύρων υπεράσπισης διαφυλάχθηκε ο πολιτικός χαρακτήρας της κατάληψης. Έτσι το δικαστήριο βρέθηκε μπροστά σε ένα δίλημμα: ή θα καταδίκαζε τη συντρόφισσα παραδεχόμενο ότι η αναρχική δράση είναι η μόνη που μπορεί να αναφέρεται στην κοινωνική αλληλεγγύη με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες ή θα αναγκαζόταν να την αθωώσει για να καταδειχτεί έτσι ότι ούτε αυτά τα αστικά δικαστήρια μπορούν να ποινικοποιήσουν την αυτοοργανωμένη δράση υποστήριξης των κατατρεγμένων. Δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι η αθωωτική απόφαση πάρθηκε στο όνομα κάποιας δικαιοσύνης ή κάποιας «ανοχής». Είναι προφανές από την απόσταση μεταξύ της πρωτόδικης απόφασης (10 μήνες φυλάκιση με 2,500 ευρώ πρόστιμο) ότι η εκκένωση, η κατεδάφιση του Ορφανοτροφείου και το ξέσπασμα της καταστολής είναι τα γεγονότα που επέτρεψαν στην αστική δικαιοσύνη και το κράτος να νιώσουν ότι αυτή η υπόθεση έχει κλείσει οριστικά, ώστε να μπορούν να φανούν και «γαλαντόμοι» στο εφετείο. Κάνουν όμως λάθος, τίποτε δεν τελείωσε ακόμη, αυτό άλλωστε φώναξαν και στην πορεία που ακολούθησε από τα δικαστήρια στο κέντρο της πόλης οι 150 και πλέον αλληλέγγυοι που γέμισαν από το πρωί τις αίθουσες και τους διαδρόμους των δικαστηρίων. Όλα συνεχίζονται με την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, την αντιφασιστική δράση και την προάσπιση των καταλήψεων.

Ενημέρωση από την εκδήλωση της 28ης Μάη

Στα πλαίσια των δράσεων της συλλογικότητας «Μαύρο & Κόκκινο» για την υπόθεση του Ορφανοτροφείου διοργανώθηκε εκδήλωση στην κατάληψη «Mundo Nuevo» με συμμετοχή αγωνιστών από καταλήψεις, ταξικά μέτωπα αγώνα και περιβαλλοντικές/κοινωνικές αντιστάσεις. Κοινός τόπος των ομιλητών υπήρξε η ανάγκη να δοθούν οι απαραίτητες μάχες σε όλα τα επίπεδα και με βάση τα ζητήματα που προκύπτουν, με στόχο τη συγκρότηση ενός ακηδεμόνευτου μετώπου αντίστασης και αντεπίθεσης στα σχέδια του κράτους και των αφεντικών όσο βεβαίως και ενάντια στην καταστολή η οποία βάζει στο στόχαστρο το σύνολο των αντιστάσεων και όχι ξέχωρα μόνο κάποιες από αυτές. Η ανάδειξη των επιμέρους συγκρούσεων σε μέτωπα με συνολικό χαρακτήρα ρήξης απέναντι στη συνθήκη του σύγχρονου ολοκληρωτισμού που επιβάλλει το μονόδρομο της φτώχειας και της κοινωνικής εξαθλίωσης θα αποτελέσει σημαντικό βήμα για την ανασυγκρότηση με όρους νίκης των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων βάσης.

ΚΑΜΙΑ ΑΥΤΑΠΑΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ - ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΟΥ Υ/Η ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΜΕΣΟΧΩΡΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ «ΠΡΑΣΙΝΗ» ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Η επαπειλούμενη στις μέρες μας οριστική καταστροφή του ποταμού Αχελώου μέσω της αυτόνομης λειτουργίας του Υ/Η φράγματος στη Μεσοχώρα, του Υ/Η εργοστασίου και του τεχνητού ταμιευτήρα στην περιοχή του άνω ρου του – η οποία είχε μείνει ανέγγιχτη- και η εκτροπή του, σε επόμενο χρόνο, από τη φυσική λεκάνη απορροής του προς τη Θεσσαλία θα επιφέρει ανυπολόγιστες καταστροφές τόσο στις ορεινές κοιλάδες, τα φυσικά οικοσυστήματα και τους ανθρώπινους οικισμούς του καταποντίζοντάς τα στη λάσπη, όσο και στο ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι. Να σημειώσουμε ότι ολόκληρο το χωριό της Μεσοχώρας Τρικάλων προβλέπεται να απαλλοτριωθεί αναγκαστικά από τη ΔΕΗ και να εκκενωθεί ενώ μεγάλο μέρος του, όπως και άλλοι παραποτάμιοι οικισμοί, θα κατακλυσθούν από τα νερά του τεχνητού ταμιευτήρα.

Σήμερα, αυτή η καταστροφική για την περιοχή προοπτική είναι περισσότερο ορατή από τότε που ξεκίνησαν να κατασκευάζονται τα γιγαντιαία Υ/Η φράγματα στα τέλη της δεκαετίας του '80. **Η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, πλήρως ευθυγραμμισμένη στις νεοφιλελεύθερες αντικοινωνικές πολιτικές λεηλασίας του φυσικού κόσμου και του κόσμου της εργασίας, που επέβαλαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, η ΕΕ και το ΔΝΤ, στις οποίες εντάσσεται και η ολοκλήρωση των Υ/Η έργων και η ιδιωτικοποίησή τους, ολοκλήρωσε τις διαδικασίες αποδέσμευσης του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας από το συνολικό έργο της εκτροπής,** το οποίο έχει μπλοκαριστεί προσωρινά από το Σ.τ.Ε., ώστε να λειτουργήσει άμεσα – όπως έχουν εξαγγείλει από τον Οκτώβρη του 2015 ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κ. Αγοραστός και ο αντιπρόεδρος της ΔΕΗ Γ. Ανδριώτης.

Συγκεκριμένα, έχουν εγκριθεί το Σχέδιο Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, και το Σχέδιο Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας, με βάση τα οποία το Υ/Η φράγμα Μεσοχώρας είναι ένα ανεξάρτητο και αυτόνομο έργο στο άνω τμήμα της λεκάνης του Αχελώου. Επιπλέον, τον Σεπτέμβρη του 2015 τέθηκε σε «δημόσια διαβούλευση» η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) για το Υδροηλεκτρικό εργοστάσιο Μεσοχώρας κατά τη οποία γνωμοδότησαν θετικά το Δημοτικό Συμβούλιο Πύλης και το Περιφερειακό Συμβούλιο Θεσσαλίας. Ενώ η πολιτική απόφαση της κυβέρνησης για την ολοκλήρωση των καταστροφικών σχεδιασμών στον άνω ρου του Αχελώου εκφράστηκε από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας δια μέσω του υπουργού Π. Σκουρλέτη, ο οποίος μιλώντας σε αυτοδιοικητικούς φορείς της περιοχής, σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 3 Φεβρουαρίου 2016 στο υπουργείο, επεσήμανε ότι «θα δρομολογηθεί η λειτουργία του υδροηλεκτρικού φράγματος της Μεσοχώρας. Έχει ήδη δρομολογηθεί η σύσταση επιτροπής, από κοινού με τη ΔΕΗ, προκειμένου να εξεταστούν όλα τα ζητήματα που έχουν σχέση με την λειτουργία του φράγματος».

Έτσι η ΔΕΗ, η οποία αποτελεί για το κράτος άμεσο στόχο ιδιωτικοποίησης μέσω του ΤΑΙΠΕΔ, έχει εγκρίνει κατόπιν εντολής του ΥΠΕΚΑ τον απαιτούμενο προϋπολογισμό, περίπου 20 εκατομμύρια ευρώ, για την αποπεράτωση του Υ/Η φράγματος και του εργοστασίου της Μεσοχώρας καθώς και περίπου 90 εκατομμύρια ευρώ για την καταβολή αποζημιώσεων για τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις σπιτιών και κτημάτων των κατοίκων του χωριού. Πρόκειται δηλαδή για την συνέχιση της κατασπατάλησης από το κράτος τεράστιων ποσών κοινωνικού πλούτου για τη λειτουργία κατασκευαστικών έργων που θα επιφέρουν καταστροφικά αποτελέσματα στο περιβάλλον, τις τοπικές κοινότητες και την κοινωνία συνολικά, και τα οποία θα αποδοθούν για εκμετάλλευση και κερδοφορία σε ιδιώτες μαζί με το αποκλειστικό δικαίωμα εκμετάλλευσης του νερού του ποταμού και των παρακείμενων εκτάσεων.

Τον Μάρτη του 2017 ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας Σωκράτης Φάμελλος, παίρνοντας το νήμα από τον πρώην υπουργό Π. Σκουρλέτη εξήγησε ότι στις προθέσεις του υπουργείου είναι η τήρηση του χρονοδιαγράμματος για την άμεση λειτουργία του φαραωνικού φράγματος της Μεσοχώρας μέχρι το 2020, δηλώνοντας ότι «ήδη η διεύθυνση περιβαλλοντικής αδειοδότησης επεξεργάζεται και έχει συντάξει προσχέδιο, το οποίο έχει θέσει υπόψη μου, για τους περιβαλλοντικούς όρους του έργου. Άρα, με την ολοκλήρωση της διαδικασίας χαρακτηρισμού από το Δασαρχείο, θα έχει εκπληρωθεί ο,τιδήποτε είναι αναγκαίο για την ολοκλήρωση της ΑΕΠΟ (Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων) ». Ενώ στις 19 Μάη 2017 δήλωσε σε σύσκεψη εργασίας του υπουργείου με το διοικητικό συμβούλιο της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας ότι «έχουμε προχωρήσει, θα σας εκπλήξω ευχάριστα».

Επιπλέον **το ζήτημα της εκτροπής του Αχελώου συνεχίζει να αποτελεί κεντρική στόχευση του κράτους** με την συνεχή χρηματοδότηση για τη συντήρηση των έργων που ήδη έχουν κατασκευαστεί (σήραγγα εκτροπής, τμήμα του φράγματος στη Συκιά κλπ) ώστε να πραγματοποιηθεί τμηματικά το επομενο διάστημα.

Να υπενθυμίσουμε ότι το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζονταν για χρόνια ως αντίθετο στην κατασκευή και λειτουργία των μεγάλων Υ/Η φραγμάτων και της εκτροπής του Αχελώου. Ωστόσο η παρουσία του στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις είχε σαφή στό-

χο: την προσπάθεια διαμεσολάβησης και χρησιμοποίησής τους ως εργαλείο διαπραγματευτικής ισχύος από τον ίδιο μέσα στους θεσμούς, αποσκοπώντας εν τέλει στην αφομοίωση των κοινωνικών αγώνων, την απονεύρωση και μετατροπή τους σε δεξαμενή ψήφων για την ανέλιξή του στην εξουσία. Η ολοκληρωτικά πττημένη αντίληψη που προώθησε, ότι μπορούν να δικαιωθούν οι πόθοι και οι διεκδικήσεις των αγωνιζόμενων ανθρώπων μέσα από τους θεσμούς, συμπυκνώνεται και στο κεντρικό αίτημα της δημιουργίας υπουργείου περιβάλλοντος για την προάσπιση του Αχελώου και συνολικότερα της φύσης, που έθετε από το 2007 μέχρι το 2010 η Πανελλαδική Κίνηση Ενάντια στην Εκτροπή. Αυτό το αίτημα ικανοποιήθηκε το 2010 από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ωστόσο η πρώτη εξαγγελία του υπουργείου περιβάλλοντος τον ίδιο χρόνο, μιλούσε για αποπεράτωση και αυτοτελή λειτουργία του Υ/Η φράγματος της Μεσοχώρας για την παραγωγή «πράσινης» ενέργειας. Λίγα χρόνια αργότερα αυτή την απόφαση και με την ίδια επιχειρηματολογία έρχεται να υλοποιήσει το σημερινό υπουργείο περιβάλλοντος της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Επίσης, έχει σημασία να υπενθυμίσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μέσω της Πανελλαδικής Κίνησης Ενάντια στην Εκτροπή επιχείρησε από το 2007 να εμφανιστεί ως μοναδικός εκφραστής του αγώνα προάσπισης του ποταμού Αχελώου και της Μεσοχώρας, συκοφαντώντας και παρεμποδίζοντας κάθε μη ελεγχόμενη από τον ίδιο αγωνιστική έκφραση και δράση. Ωστόσο, έτσι όπως απέτυχε να επιβληθεί στο κίνημα, γελοιοποιήθηκε και εξαφανίστηκε μετά το 2010 από κάθε αγωνιστική κινητοποίηση, έτσι αποτυγχάνει και σήμερα να απευθυνθεί στην κοινωνία με μια στοιχειώδη σοβαρότητα. Ενώ **ως κυβέρνηση προωθεί με κάθε τρόπο τη λειτουργία του μεγαλύτερου στην Ελλάδα Υ/Η φράγματος καθώς και πλήθος άλλων καταστροφικών σχεδιασμών, όπως το ανοιχτό μεταλλείο χρυσού στη Β.Α. Χαλκιδική για την εξυπηρέτηση της καπιταλιστικής ανάπτυξης, ως κόμμα "αυτοκαταγγέλεται" και επιχειρηματολογεί κατά των μεγάλων φραγμάτων, προσπαθώντας απεγνωσμένα να συντηρήσει τις φιλοπεριβαλλοντικές και φιλολαϊκές αυταπάτες που καλλιέργησε τα προηγούμενα χρόνια.** Ενάμιση χρόνο μετά το σχηματισμό της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, η εμπιστοσύνη που υπέκλεψε από σημαντικό μέρος του πληθυσμού δείχνει να εξανεμίζεται μαζί με την ακύρωση όλων των προσδοκιών που καλλιέργησε το προηγούμενο διάστημα.

Από τη πλευρά μας, ως Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα, μη προσδοκώντας τίποτε ουσιαστικό από τους θεσμικούς διαμεσολαβητές – χειραγωγούς, και έχοντας βαθιά επίγνωση ότι οι λογικές ανάθεσης και η εμπιστοσύνη στην αριστερή, όπως και σε κάθε άλλη κυβέρνηση, οδηγεί στην παραίτηση και την ήττα των κοινωνικών αγώνων, οργανώνουμε από τα κάτω τις αντιστάσεις μας και στήνουμε αναχώματα στην επέλαση κράτους και κεφαλαίου, με σκοπό να πυκνώσουν οι δεσμοί αλληλεγγύης και συντροφικότητας των αγωνιζόμενων και να συντεθούν οι αρχές και οι θέσεις τους στην κατεύθυνση μιας συνολικότερης επιλογής ρήξης με την εξουσία και τις αντικοινωνικές επιταγές της. Στηρίζουμε τις τοπικές πρωτοβουλίες αντίστασης οι οποίες είναι ουσιαστικές για τη δυναμική και την εξέλιξη του αγώνα, και απευθυνόμαστε ευρύτερα σε όλο τον κόσμο του αγώνα και την κοινωνία συνολικά πιστεύοντας ότι αυτός ο αγώνας δεν αφορά ένα στενά τοπικό περιβαλλοντικό ζήτημα, αλλά ένα κεντρικό πολιτικό ζήτημα.

Αντιλαμβανόμενοι τον ποταμό Αχελώο ως μέρος τού φυσικού κόσμου που λεηλατείται από το κράτος και το κεφάλαιο, κοινή συνείδηση όσων βρεθήκαμε από το 2007 στη Μεσοχώρα ήταν να παρέμβουμε εκεί ακριβώς όπου εξελίσσονται οι καταστροφικές δραστηριότητες και να συμβάλουμε στην αναζωπύρωση του αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού, τις αμμοληψίες και την αποψίλωση των παρόχθιων δασών. Αντίθετα με μια λογική που θέλει τον αγώνα είτε να αυτοπεριορίζεται είτε να απομακρύνεται από το σημείο των φραγμάτων και της εκτροπής και εντέλει να αδρανοποιείται, με ολέθριες επιπτώσεις για αυτήν την επιλογή αλλά και αρνητική επίδραση στον ευρύτερο αγώνα για την προάσπιση του ποταμού.

Πολλοί κάτοικοι της Μεσοχώρας από το 1990 διάλεξαν τον αξιοπρεπή δρόμο της αντίστασης, και είναι στο χέρι τους να τον συνεχίσουν και σήμερα. Κόντρα στην τοπική εξουσία (Δημαρχία και Περιφέρεια) και τα συμφέροντα που παίζονται στις πλάτες τους για χάρη της ΔΕΗ, του κράτους και των κατασκευαστικών εταιρειών, αλλά και πέρα από θεσμικές και κομματικές λογικές διαφόρων παραγόντων που καλλιεργούν αυταπάτες. **Από τη μεριά μας, επιζητώντας τη ριζοσπαστικοποίηση, την όξυνση, τη γενίκευση και το συντονισμό του κοινωνικού αγώνα από τα κάτω, στεκόμαστε αλληλέγγυοι πλάι σε όλους όσοι αγωνίζονται συλλογικά ενάντια στη λεηλασία της φύσης.** Και θεωρούμε την αγωνιστική παρουσία μας στο χώρο όπου διαπράττεται το έγκλημα των φραγμάτων και της εκτροπής απαραίτητη και χρήσιμη για την εξέλιξη και την ανάπτυξη τόσο του αγώνα για την προάσπιση του Αχελώου και των τοπικών κοινωνιών στον άνω ρου του, όσο και για την προάσπιση του φυσικού κόσμου και της κοινωνίας συνολικότερα.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΙ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ
Ιούνης 2017

Ενημέρωση από την κινητοποίηση (Μεσοχώρα Τρικάλων, 4 Ιούνη '17)

Την Κυριακή 4 Ιούνη, πραγματοποιήθηκε πανελλαδική διαδήλωση στο Υ/Η φράγμα της Μεσοχώρας με τη συμμετοχή αρκετών κατοίκων του χωριού, καθώς και συλλογικοτήτων και αγωνιστών από διάφορες περιοχές της χώρας.

Ως Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα, συμμετείχαμε στην κινητοποίηση αυτή με το διακριτό μας λόγο και κάλεσμα, σχηματίζοντας αυτόνομο μπλοκ με πανό που έγραφε: "Κράτος και κεφάλαιο λεηλατούν τη γη – Ενάντια στην "πράσινη" ανάπτυξη, τα φράγματα και την εκτροπή – Ο Αχελώος θα νικήσει".

Διαδηλώσαμε ενάντια στην εκμετάλλευση του φυσικού κόσμου και των ανθρώπινων κοινωνιών από το κράτος και το κεφάλαιο, ενάντια στους αντικοινωνικούς σχεδιασμούς της εξουσίας, όποια μορφή κι αν αυτή παίρνει, και στείλαμε μήνυμα αλληλεγγύης με τους κοινωνικούς αγώνες για την υπεράσπισης της φύσης και της ίδιας της ζωής.

Απέναντι στις ψευδείς προσδοκίες που επιχειρούν να καλλιεργήσουν οι επίδοξοι διαμεσολαβητές και χειραγωγοί των κοινωνικών αγώνων, προτάξαμε την κοινωνική αυτοοργάνωση, τη μαχητική και από τα κάτω αντίσταση και την αλληλεγγύη ως τη μόνη ρεαλιστική προοπτική όσων αγωνίζονται με αξιοπρέπεια ενάντια στη λεηλασία της φύσης και της κοινωνίας.

Ανανεώσαμε το αγωνιστικό ραντεβού στο σημείο που κράτος και κεφάλαιο έχουν δρομολογήσει την καταστροφή του ποταμού, της γύρω περιοχής και του χωριού. Φέτος τον Αύγουστο, όπως και κάθε χρόνο, η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα θα πραγματοποιήσει την κινητοποίηση που διοργανώνει στη Μεσοχώρα Τρικάλων, με κατασκήνωση στις όχθες του Αχελώου, **από τις 9 ως τις 14 Αυγούστου 2017**. Στις 10, 11 και 12 Αυγούστου θα πραγματοποιηθούν εκδηλώσεις στην πλατεία του χωριού, ενώ την Κυριακή 13/8 θα γίνει η συγκέντρωση και η πορεία στο φράγμα της ΔΕΗ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ & ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΜΕ

Η τοποθέτηση του πολιτικού περιπτέρου στην πλατεία Εξαρχείων στις 8 Απρίλη, πυροδότησε εκ νέου την εκστρατεία συκοφάντησης και λάσπης που έχει εξαπολυθεί τους τελευταίους δύο μήνες μέσα από τα Μ.Μ.Ε. που παρουσιάζουν μια εντελώς διαστρεβλωμένη και ταυτόχρονα ζοφερή εικόνα για την περιοχή των Εξαρχείων.

Η λειτουργία του πολιτικού περιπτέρου αντανακλά έναν αγώνα που δίνεται εδώ και ένα χρόνο στη γειτονιά των Εξαρχείων από κοινωνικά, ταξικά και πολιτικά εγχειρήματα, όπου με επίμονες και μαχητικές κινητοποιήσεις αντιτάχθηκαν- και συνεχίζουν να αντιστέκονται- **στις μαφίες** κάθε είδους που επιχειρούσαν να επιβάλλουν την κυριαρχία τους στο δημόσιο χώρο, **στην κρατική καταστολή** και προστασία που παρείχαν οι μπάτσοι στις συμμορίες των ναρκεμπόρων και **στον κοινωνικό κανιβαλισμό** -ως μια συνθήκη αλληλοφαγώματος των εκμεταλλευόμενων- που επιχειρείται να επιβληθεί από την εξουσία ως κυρίαρχη στις κοινωνικές σχέσεις. Ένας αγώνας που βασίστηκε στη συλλογική δράση και επιδίωξε την κινηματική συσπείρωση, με κοινωνικά και ταξικά χαρακτηριστικά. Όπου με συνέπεια και δυναμισμό, κατάφερε σε μεγάλο βαθμό να εκδιώξει τη ναρκομαφία από την πλατεία Εξαρχείων και να αντιπαρατεθεί έμπρακτα σε φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού. Διατηρώντας τον ελεύθερο χαρακτήρα ενός δημόσιου χώρου, όπως η πλατεία, και ταυτόχρονα κρατώντας ανοιχτό το πεδίο για την ανάπτυξη των πολιτικών, κοινωνικών και ταξικών εκείνων εγχειρημάτων και αγώνων που αντιστέκονται στα σχέδια κράτους και κεφαλαίου για την υποδούλωση της κοινωνίας.

Το πολιτικό περίπτερο δημιουργήθηκε για να εδαφικοποιήσει την αντίσταση, [..]*για να αποτελέσει σημείο αναφοράς της νεολαίας και της αγωνιζόμενης γειτονιάς μέσα από μια σειρά εκδηλώσεων, συζητήσεων, δράσεων και παρεμβάσεων που θα πραγματοποιούνται την ώρα λειτουργίας του, [..] για να συμβάλει στην πολιτιστική και πολιτική αναβάθμιση του δημόσιου χώρου ως όχημα για τη ριζοσπαστικοποίηση και τη συγκρότηση αγωνιστικής πολιτικής κουλτούρα (αποσπάσματα από την ανακοίνωση* ***"Για τη δημιουργία ενός χώρου πολιτικής και κοινωνικής παρέμβασης στην πλ. Εξαρχείων"****).*

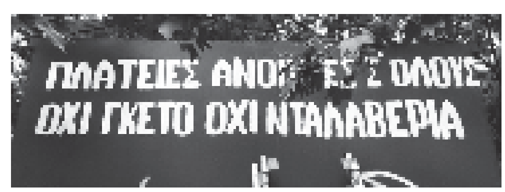
Ταυτόχρονα κατασκευάστηκε και η παιδική χαρά, με στόχο να ξαναμετατραπεί η πλατεία σε ένα χώρο ζωντανό, ελεύθερο και δημιουργικό. Όμως τα αναρίθμητα τηλεοπτικά ρεπορτάζ, δημοσιεύματα στον τύπο και σε ηλεκτρονικά μέσα, που βρίθουν από ψεύδη και κατασκευές, δεν αναφέρονται καθόλου σε αυτήν αλλά, στην υπηρεσία της κρατικής προπαγάνδας, συνεχίζουν να επιχειρούν να πείσουν την κοινωνία πως στη γειτονιά των Εξαρχείων η ζωή είναι αβίωτη και υπό συνεχή κίνδυνο και μάλιστα εξαιτίας των αγώνων που αναπτύσσονται σε αυτήν. **Πίσω από το πρόσχημα των πολεοδομικών παραβάσεων κρύβεται ο πραγματικός φόβος της εξουσίας απέναντι στα πολιτικά, ταξικά, κοινωνικά κομμάτια που δεν τρέφουν καμία αυταπάτη πως το κράτος και ο καπιταλισμός μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των από τα κάτω και αμφισβητούν έμπρακτα την αναγκαιότητα ύπαρξής του.** Η "αυθαιρεσία" είναι σύμφυτη με το υπάρχον εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό σύστημα που λεηλατεί τη φύση και αφαιμάζει τους από τα κάτω στο βωμό της εξουσίας και του κέρδους.

Δεν είναι λοιπόν η πρώτη φορά που τα Εξάρχεια βρίσκονται στο στόχαστρο μιας τέτοιας ενορχηστρωμένης επίθεσης και κάθε άλλο παρά τυχαία είναι η χρονική συγκυρία στην οποία εκτυλίσσεται.

Όλους αυτούς τους αγώνες στοχεύουν οι κραυγές περί «άβατου» και «ανομίας», η κατασκευή εικόνων ακραίας αποσάθρωσης του κοινωνικού ιστού, προετοιμάζοντας το έδαφος για **μια ακόμη κατασταλτική επιχείρηση, ακριβώς τη στιγμή που μπόρεσαν να είναι αποτελεσματικοί και να καταδείξουν τη συμπόρευση κράτους, αφεντικών και των διάφορων συμμοριών στην επιβολή συνθηκών ελέγχου και φόβου τόσο στα Εξάρχεια όσο και στις υπόλοιπες γειτονιές της μητρόπολης.** Μία κατασταλτική επιχείρηση, που θα υλοποιηθεί από κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς, που στο στόχαστρο βάζει, εκτός από το παραδοσιακά ριζοσπαστικό πεδίο της γειτονιάς των Εξαρχείων, ευρύτερα τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις και εκδηλώνεται με εκκενώσεις καταλήψεων, επιθέσεις σε αυτοοργανωμένες δομές αγώνα, ποινικοποίηση σωματείων βάσης, απαγόρευση παρεμβάσεων σε εργασιακούς χώρους, στοχοποίηση αγωνιστών.

Εμείς, από τη μεριά μας, θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε **για τα Εξάρχεια της κοινωνικής αυτοοργάνωσης και της ταξικής αλληλεγγύης,** ενάντια στο κράτος και τα αφεντικά, στις συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης που επιβάλλουν, τον κοινωνικό έλεγχο, τον φόβο και την εξατομίκευση, **ενάντια στις μαφίες και τον κοινωνικό κανιβαλισμό, αναζητώντας πάντα τη δυνατότητα ανάπτυξης συνθηκών γενικευμένης κοινωνικής χειραφέτησης.**

Συνέλευση για την Επανοικειοποίηση των Εξαρχείων - Απρίλιος 2017

Παρέμβαση στο Τούρκικο προξενείο - Θεσσαλονίκη

Η κατασταλτική εκστρατεία του τουρκικού κράτους τα τελευταία χρόνια εκδηλώνεται με πολεμικές επιχειρήσεις στις κουρδικές περιοχές, μαζικές διώξεις και δολοφονικές επιθέσεις σε κινήματα αντίστασης και επαναστατικές οργανώσεις. Αυτή η εκστρατεία οξύνεται σήμερα μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα του περασμένου Ιουλίου και την επέκταση του Κράτους Έκτακτης Ανάγκης. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας σε όσους αγωνίζονται στην Τουρκία ενάντια στον κρατικό ολοκληρωτισμό, κρατώντας ζωντανό το όραμα για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Στις 11 Μάρτη δύο εκπαιδευτικοί, οι οποίοι πλεον βρίσκονται στη φυλακή, ξεκινούν απεργία πείνας στην Άγκυρα με σκοπό την επαναπρόσληψή τους και την παύση του καθεστώτος εκτάκτου ανάγκης, Ταυτόχρονα, από τις 23 Φλεβάρη, 70χρονος πατέρας ξεκινά απεργία πείνας για να δοθούν από το τουρκικό κράτος οι σοροί των αγωνιστών παιδιών του. Στις 24 Μάη ο αγώνας του νίκησε μετά από τρεις ολόκληρους μήνες.

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο» -μέλος της Α.Π.Ο

Αντιφασιστικές συγκεντρώσεις

... Πάτρα

Από το πρωί του Σαββάτου 10 Ιούνη, αρκετές δεκάδες εθνικιστές της "ελλήνων συνέλευσις" είχαν αρχίσει να καταφτάνουν στην Πάτρα από διάφορες περιοχές της χώρας για να συμμετάσχουν σε ανοιχτή συγκέντρωση στα Ψηλαλώνια που είχε προγραμματιστεί για τις 8 το βράδυ.

Από νωρίς το απόγευμα, κινητοποιηθήκαμε περίπου 50 συντρόφισσες και σύντροφοι, αναρχικοί και αντιφασίστες από διάφορες συλλογικότητες, συνελεύσεις και στέκια, καταλάβαμε την πλατεία και πραγματοποιήσαμε ανοιχτό κάλεσμα σε αντιφασιστική συγκέντρωση, ώστε να περιφρουρηθεί μια από τις κεντρικότερες πλατείες της πόλης και να μην δοθεί η δυνατότητα εξάπλωσης τους ρατσιστικού και εθνικιστικού δηλητηρίου της συγκεκριμένης εθνικιστικής γκρούπας, η οποία τελικά αναγκάστηκε να μεταφέρει την εκδήλωσή της σε κλειστό χώρο (ψαροταβέρνα) στην περιοχή της ιχθυόσκαλας. Η αστυνομία είχε αποκλείσει την ευρύτερη περιοχή για να μην υπάρξει προσέγγιση του σημείου από τους αντιφασίστες.

Μετά από περίπου τρεις ώρες παρουσίας στην πλατεία πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική διαδήλωση σε κεντρικούς δρόμους της πόλης με τη συμμετοχή περίπου 80 ατόμων. Η πορεία κατέληξε στο Παράρτημα. Θα πρέπει να γίνει σαφές στους κάθε λογής φασίστες πως σε αυτή την πόλη υπάρχει και αντιφασιστική μνήμη και αντιφασιστικά αντανακλαστικά. Αν νομίζουν πως μπορούν να σουλατσάρουν ανενόχλητοι εκμεταλλευόμενοι την αδιαφορία που επιδεικνύει τις περισσότερες φορές το κίνημα στις καταφανώς ασόβαρες απόψεις τους, είναι γελασμένοι. Καλά θα κάνουν να μαζευτούν γιατί κατά καιρούς έχουμε αντιμετωπίσει πολύ

σοβαρότερους αντιπάλους από μερικές δεκάδες "ψεκασμένους" που νομίζουν πως είναι απόγονοι του Δία και κομπάζουν για το διαστημόπλοιο(!) του αρχηγού τους.

ΟΥΤΕ ΣΠΙΘΑΜΗ ΓΗΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" – μέλος της ΑΠΟ

... Θεσσαλονίκη

Την Κυριακή 25 Ιούνη επέλεξαν οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής για να καλέσουν σε συγκέντρωση μπροστά από τα γραφεία τους για να "τιμήσουν τον Μ. Αλέξανδρο". Φυσικά δεν πρόκειται για τίποτε παραπάνω από

ένα κάλεσμα ρατσιστικού μίσους με μια πλίθια αφορμή. Συνεχίζοντας τη συνεπή αντιφασιστική δράση που μας θέλει στο δρόμο απέναντι στους φασίστες κάτω από κάθε περίσταση, καλέσαμε τον κόσμο του αγώνα, αναρχικούς κι αντιφασίστες να συγκεντρωθούμε στο άγαλμα Βενιζέλου για να συγκροτήσουμε άλλη μια διαδήλωση, από αυτές που ανάγκασαν τους φασίστες να μην ξεμυτίζουν από τα γραφεία τους και να μην κινούνται πάνω από ένα οικοδομικό τετράγωνο πέριξ αυτών. 200 άτομα ανταποκρίθηκαν και συγκρότησαν δυο μπλοκ, της συλλογικότητας Μαύρο & Κόκκινο και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που ακολουθούσε. Οι διαδηλωτές βρήκαν νωρίς μπροστά τους τον ενισχυμένο φραγμό των μπάτσων και με το δρομολόγιο που ακολούθησαν απέτρεψαν την συγκέντρωση των ναζί έστω και να προσεγγίσει το κέντρο της πόλης.

...Αθήνα

Από την αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία στις 17/6 στον Ασπρόπυργο ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις κατά Πακιστανών εργατών γης, που πραγματοποιήθηκε έπειτα από κάλεσμα της Ταξικής Αντεπίθεσης (Ομάδα Αναρχικών και Κομμουνιστών). Οι συλλογικότητες της ΑΠΟ στήριξαν τη συγκέντρωση με την παρουσία τους.

Διεθνιστική Αλληλεγγύη σε όσους αγωνίζονται ενάντια στη βαρβαρότητα του ισραηλινού κράτους

Από τις 17 Απριλίου, χιλιάδες παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι στις φυλακές του Ισραήλ βρίσκονται σε απεργία πείνας ενάντια στις απάνθρωπες συνθήκες κράτησής τους. Με τα βασανιστήρια, τον διαρκή εγκλεισμό στην απομόνωση, την παντελή έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, την απαγόρευση της επικοινωνίας με τις οικογένειες και τους συνηγόρους τους, το κόψιμο κάθε δεσμού με τον έξω κόσμο, το ισραηλινό κράτος σκοπό έχει να κάμψει το φρόνημα των παλαιστίνιων αγωνιστών ενάντια στην κατοχή και τα εγκλήματα που διαπράττει το ίδιο μαζί με τους συμμάχους του.

Απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, τον πόλεμο και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, μόνη διέξοδος για τους εκμεταλλευόμενους και καταπιεσμένους όλου του κόσμου η αυτοοργάνωση του αγώνα, η αλληλεγγύη και η διεθνής σύνδεση των αντιστάσεων, για να αντιμετωπιστεί η συνολική επίθεση που δέχονται.

Για να οικοδομήσουμε μία χειραφετημένη κοινωνία, πάνω στα συντρίμμια του κόσμου της εξουσίας, του κράτους και του κεφαλαίου, με βάση την αξιοπρέπεια, την ισότητα, την ελευθερία, τη δικαιοσύνη και την αλληλεγγύη, κάνοντας πραγματικότητα τη γενικευμένη κοινωνική αυτοδιεύθυνση.

πορεία αλληλεγγύης, 20 Μάη, Μοναστηράκι

Νίκη στον αγώνα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων

Αλληλεγγύη στη μαχόμενη Παλαιστίνη!

Οργάνωση και αγώνας για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό

Αναρχικές Συλλογικότητες "Κύκλος της Φωτιάς", "Ομικρον72" -μέλη της Α.Π.Ο

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΨΗΦΙΣΗ ΤΟΥ 4ΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ

Η ψήφιση του 4ου μνημονίου έρχεται να εντείνει την κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα πάνω στους καταπιεσμένους. Εκκινώντας από αυτήν την παραδοχή παρατηρούμε ότι η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, σε απόλυτη συνέπεια με την ως τώρα πορεία της και μη εκπλήσσοντας κανέναν, ενισχύει το βάθεμα της κρίσης, οι επιπτώσεις του οποίου πλήττουν για ακόμα μια φορά τις υπάγωγες τάξεις, καθιστώντας αβάσταχτη την καθημερινότητά τους. Η επίθεση αυτή φυσικά έχει τόσες αναγνώσεις και πτυχές όσες είναι και οι επιδιώξεις των κυρίαρχων. Από τη μία τα νέα οικονομικά μέτρα οδηγούν στην όλο και εντονότερη εξαθλίωση, και από την άλλη η κρατική καταστολή φροντίζει ώστε να μην δημιουργηθούν ρήγματα μέσω των κοινωνικών αγώνων και αντιστάσεων, αφού η κυβέρνηση γνωρίζει πολύ καλά ότι οι ψευδαισθήσεις περί μίας διαμεσολαβούμενης λαϊκής κινητοποίησης, που εκπροσωπείται από μία κομματική μερίδα που φιλοδοξεί να διαχειριστεί την εξουσία με μία επανορθωτική επίφαση, έχει καταρρεύσει παντελώς μετά την απογύμνωση του ΣΥΡΙΖΑ από το (υποκριτικό) αγωνιστικό περίβλημά του. Είναι πια ξεκάθαρο πως όποια μορφή αντίστασης ξεπηδά δεν μπορεί να είναι καθοδηγούμενη, αλλά να προκύπτει ως πηγαία αντίδραση απέναντι στην υποβάθμιση και την εξαθλίωση των ζωών μας και να στρέφεται ενάντια στις ίδιες τις ρίζες της κρατικής πολιτικής, των κυβερνήσεων και της διαχείρισης των ζωών μας από την εξουσία, να στοχεύει δηλαδή στην ίδια την ουσία των εξουσιαστικών συστημάτων.

Η επικύρωση του ανοίγματος των καταστημάτων τουλάχιστον 30 Κυριακές τον χρόνο – ενώ ήδη γίνεται λόγος για άνοιγμα και τις 52- καταδεικνύει με τον πιο εύγλωττο τρόπο τι επιφυλάσσει το 4ο μνημόνιο για τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και τους ανέργους. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ από θέση οδηγού εξυπηρετεί τα πιο αποχαλινωμένα σχέδια εκμετάλλευσης του μεγάλου κεφαλαίου, οι «κόκκινες γραμμές» αποτελούν πια κωμικές αφηγήσεις με τραγικά ωστόσο αποτελέσματα για τον κόσμο της εργασίας. Συνταξιούχοι και άνεργοι μπαίνουν εκ νέου στο στόχαστρο, καθώς μειώνονται οι συντάξεις, κύριες και επικουρικές, ενώ το όριο του αφορολόγητου αποτελεί εμβληματικό δείκτη της προϊούσας εξαθλίωσης. Πιο συγκεκριμένα η ψήφιση του 4ου μνημονίου περιλαμβάνει μείωση του αφορολόγητου στα 5.681 ευρώ, μείωση επιδόματος ανεργίας, μείωση επιδόματος θέρμανσης, επιδόματος τέκνων, βοηθημάτων φυσικών καταστροφών, επιδόματος φτώχειας, νέες απολύσεις στον δημόσιο τομέα, ανοιχτά καταστήματα τις Κυριακές, εισαγωγή φαρμάκων στα σούπερ μάρκετ, απελευθέρωση ομαδικών απολύσεων και κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, κατάργηση έκπτωσης φόρου για ιατρικές δαπάνες, μη μεταβίβαση της σύνταξης χηρείας και ουσιαστικά τις μαζικές διαγραφές από τα μητρώα του ΟΑΕΔ μέσω γραφειοκρατικών τεχνασμάτων, τα οποία αποσκοπούν, εκτός των άλλων, σε μια πλασματική εντύπωση μείωσης των ποσοστών της ανεργίας και ανάπτυξης, πράγμα που καταδεικνύει την ευκολία με την οποία κατασκευάζονται τα νούμερα και την πραγματική τους αξία.

Ακόμα, η κυβέρνηση της «αριστεράς», που ευαγγελιζόταν την επικράτηση της «δημοκρατικής νομιμότητας» και κατήγγειλε την αντισυνταγματικότητα των προηγούμενων μνημονίων, έρχεται αυτήν την φορά, εναρμονισμένη με τους δεξιούς προκατόχους της όχι μόνο να επιβάλει τον μονόδρομο της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, αλλά να νομοθετήσει μέτρα και πέραν της τετραετίας που είναι εκλεγμένη, τα οποία προστίθενται τελικά σωρευτικά στη λίστα των μέτρων που έχουν επιβληθεί στους καταπιεσμένους, θέτοντας ακόμα χειρότερους όρους στην επιβίωση των από τα κάτω, εξυπηρετώντας δουλικά τα συμφέροντα του κεφαλαιοκρατικού συστήματος, του οποίου συνιστούν αναπόσπαστο κομμάτι. Ο νέος μεσαίωνας βαπτίζεται για άλλη μια φορά «ανάπτυξη» και «εκσυγχρονισμός» στη «νέα γλώσσα» του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Μπαίνουμε σε μια νέα περίοδο ρευστότητας σε πολλαπλά επίπεδα και αυτή θα πρέπει να εκκινήσει με πυξίδα τη μαζικοποίηση και την ενδυνάμωση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, ώστε να ανατραπούν τα οικονομικά και κατασταλτικά σχέδια κράτους και κεφαλαίου. Γι' αυτό, αν και γνωρίζουμε πολύ καλά, το σημαντικό κόστος που έχει για τους εργαζόμενους η απώλεια έστω και ενός μεροκάματου, θεωρούμε ότι είναι η ώρα οι εκμεταλλευόμενοι και οι καταπιεσμένοι να βγουν ξανά δυναμικά στους δρόμους. Το μεροκάματο της 17ης Μάη δεν θα είναι χαμένο μόνο αν μπορέσουμε όλοι μαζί να ανασυγκροτήσουμε τις ταξικές αντιστάσεις, να βάλουμε φραγμό στα σχέδια κυβέρνησης, κράτος και κεφαλαίου και να οργανώσουμε την κοινωνική αυτοάμυνα & αντεπίθεση.

Μέσα σε αυτήν τη συνθήκη της επιβολής της εξαθλίωσης, ερχόμαστε αντιμέτωποι με όσα έχουν δημιουργήσει οι πολιτικές διαχείρισης της κυριαρχίας. Πολιτικές που πριμοδοτούν τα αφεντικά κάθε είδους και τις εμπροσθοφυλακές τους, πολιτικές που στοχοποιούν περιοχές και αγωνιστές, προσπαθώντας να

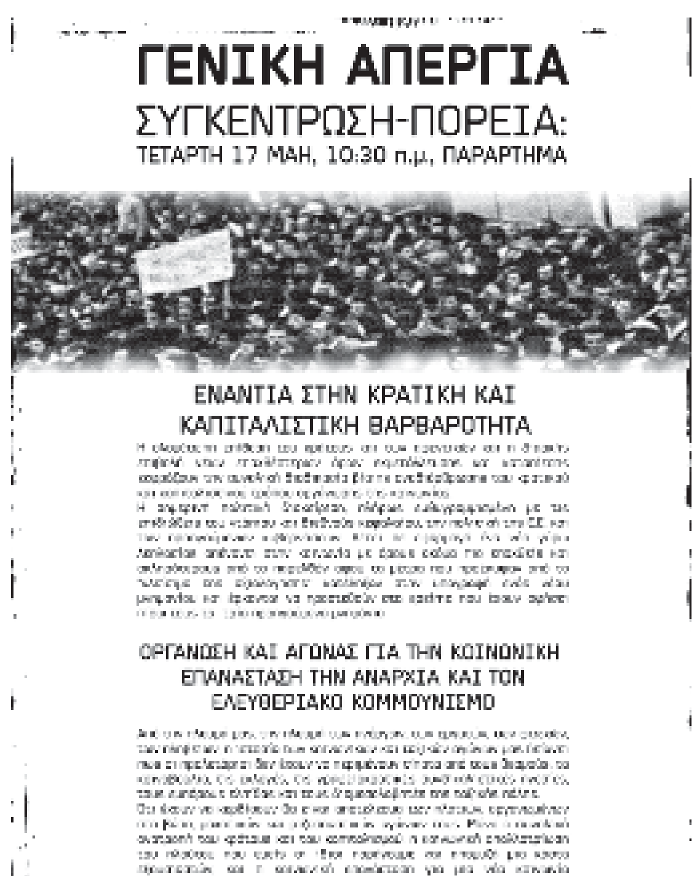
δημιουργήσουν τους όρους εκ των έσω και την εικόνα προς τα έξω μιας περιοχής – γκέτο. Πολιτικές που, καθόλου τυχαία, βάζουν μπρος κάθε είδους επιχειρηματικά και άλλα συμφέροντα είτε πρόκειται για την πάση θυσία αναπλήρωση της συγκρότησης (μετά την αποτυχία αναθεώρησης των τηλεοπτικών αδειών) συμμαχιών με μεγαλομαφιόζους και τη σύμπλευση με τον Μελισσανίδη και το κοινωνικό απαρτχάιντ που προσπαθεί να εγκαθιδρύσει στην Νέα Φιλαδέλφεια, είτε πρόκειται για τη στοχοποίηση των Εξαρχείων και του αγώνα του αναρχικού κινήματος και μιας γειτονιάς, που έχει πετύχει την επανοικειοποίηση της περιοχής από τους φυσικούς της κατοίκους, μέσω ενός συγκροτημένου και συνεπούς αγώνα ενάντια στη μαφία, είτε πρόκειται για την αναγωγή των φασιστών σε πολιτικό συμπαίκτη μέσω των κοινών δημοσίων εμφανίσεων και της πολιτικής που ακολουθείται, η οποία, εντείνοντας την μιζέρια μέσα στον κοινωνικό ιστό, δίνει τροφή στα φασιστικά καθάρματα να αναδειχθούν. Δεν είναι δύσκολο βέβαια να αντιληφθούμε πως τη στιγμή που έχει εξαντληθεί η «αντιμνημονιακή» ρητορική και ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να κρατήσει την εξουσία, απευθύνεται στους υποστηρικτές της «νομιμότητας», ενώ ταυτόχρονα στρέφεται με νέα δυναμική εναντία στον εσωτερικό εχθρό, που παραμένει πάντα ο ίδιος: ο αναρχικός, ο καταληψίας, εκείνος που στέκεται ισότιμα δίπλα στους κατατρεγμένους και όποιον αγωνίζεται απέναντι στα σχέδια της κυριαρχίας.

Έτσι λοιπόν προσπαθεί ταυτόχρονα να αποπροσανατολίσει στο δημόσιο πεδίο από τις πολιτικές εξαθλίωσης που εφαρμόζει και να καταστείλει τις κοινωνικές αντιστάσεις. Η εξαπόλυση της κρατικής καταστολής με βάση τις επιδιώξεις της πολιτικής ηγεσίας επιδιώκει από τη μια τη δημιουργία ενός νέου ακροατηρίου και πολιτικών συμμαχιών που συσπειρώνονται γύρω από το δόγμα της κοινωνικής ειρήνευσης και της ασφάλειας και από την άλλη προσπαθεί να αποτρέψει τη δημιουργία κοινωνικών κινημάτων ικανών να ανατρέψουν την παρούσα συνθήκη, δημιουργώντας ρήγματα στο οικοδόμημα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού κράτους και κεφαλαίου. Χτυπά καταλήψεις και δομές του κινήματος, συλλαμβάνει αντιφασίστες, οδηγεί τους μετανάστες στην αορατότητα και την ανυπαρξία, στοχοποιεί αγωνιζόμενους εργάτες, όπως στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς που δίνουν έναν δυναμικό και κοινωνικό αγώνα, ενώ ταυτόχρονα επισφραγίζει τον μονόδρομο της εξαθλίωσης και της φτώχειας των πληβειακών στρωμάτων με την ψήφιση των νέων μέτρων. Και επειδή το μέλλον που μας επιφυλάσσουν είναι δυσοίωνο και ζοφερό, εμείς, ως αναρχικοί, αλλά και ως κομμάτι του πιο υποβαθμισμένου μέρους της εργατικής τάξης, δεν έχουμε καμία άλλη επιλογή πέρα από αυτή του ανυποχώρητου, αδιαμεσολάβητου και από τα κάτω αγώνα, ενάντια στα νέα μέτρα, ενάντια στα αφεντικά, τους φασίστες, στη στοχοποίηση από τα ΜΜΕ, ενάντια σε κάθε είδους μαφία που συντελεί στην όξυνση του κοινωνικού κανιβαλισμού, ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Ενάντια σε όλα αυτά οφείλουμε να προετοιμαστούμε για την ολομέτωπη σύγκρουση είτε με την κυβέρνηση της αριστεράς είτε της δεξιάς, οφείλουμε να συγκροτήσουμε αντιστάσεις, να καλλιεργήσουμε την αντίληψη της ταξικής αλληλεγγύης και της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, της αντιεραρχικής πολιτικής συγκρότησης που δεν διαμεσολαβείται από κανέναν θεσμό, μα και από κανέναν πολιτικό σχηματισμό, ακόμη κι αν πρόκειται για τις οργανώσεις και τα κόμματα της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς που απλά εμφανίζουν ένα άλλο μείγμα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ.

Στη νέα αυτή περίοδο ρευστότητας θα πρέπει να κινηθούμε με πυξίδα τη μαζικοποίηση και την ενδυνάμωση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, ώστε να ανατραπούν τα οικονομικά όσο και κατασταλτικά σχέδια κράτους και κεφαλαίου. Είναι ώρα να δοθούν ξανά μάχες μία-μία, σε ένα ενιαίο όμως σχέδιο κοινωνικής αυτοοργάνωσης, οι οποίες -πρέπει να γίνει κατανοητό- ότι αφορούν διευρυμένα τμήματα των από τα κάτω. Νέοι εργαζόμενοι, άνεργοι, φοιτητές, σπουδαστές, συνταξιούχοι πρέπει να δώσουν ανυποχώρητες και ακηδεμόνευτες μάχες για να ακυρώσουν στην πράξη όψεις παλιών και νέων νομοθετημάτων που υποθηκεύουν τόσο το παρόν όσο και το μέλλον. Το οργανωμένο αναρχικό κίνημα, ως η μόνη δύναμη που μπορεί, θέλει και επίσης γνωρίζει να συγκροτεί αντιστάσεις και κινήματα χωρίς κηδεμόνες και διαμεσολαβητές, η μόνη δουλειά των οποίων είναι να τα πουλήσουν στην πρώτη ευκαιρία, θα πρέπει να δώσει δυναμικά αυτές τις μάχες από την πρώτη γραμμή, με συνέπεια και στοχοθεσία που να γεννά εμπιστοσύνη στους εκμεταλλευόμενους, ώστε να καλλιεργηθεί ακόμη περισσότερο η αντίληψη της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, της αντιεραρχικής πολιτικής συγκρότησης, να μεγαλώσει η αποστροφή στις θεσμικές και κοινοβουλευτικές προτάσεις.

Όσο η κρίση προχωρά και διαμορφώνει νέα αδιέξοδα για τους καταπιεσμένους τόσο εμείς μπρος στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, τον εκφασισμό και τον πόλεμο θα προτάσσουμε και θα μαχόμαστε για την κοινωνική επανάσταση, για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο» -μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης | Ομοσπονδία συλλογικοτήτων

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

Η ολομέτωπη επίθεση του κράτους και των αφεντικών και η διαρκής επιβολή νέων επαχθέστερων όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης εκφράζουν την συνολική διαδικασία βίαιης αναδιάρθρωσης του κρατικού και καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας.

Η σημερινή πολιτική διαχείριση της εξουσίας, έχει αναλάβει τόσο την απρόσκοπτη συνέχιση των πολιτικών υποταγής και εξαθλίωσης της κοινωνίας όσο και την αποκατάσταση του καθεστώτος μέσα σε συνθήκες κρίσης. Αφού οι αυταπάτες που καλλιέργησε, για την ύπαρξη ενός «ανθρώπινου καπιταλισμού» που μπορεί να ανταποκριθεί στις κοινωνικές ανάγκες, πλέον καταρρέουν και μη μπορώντας να αντλήσει περαιτέρω συναίνεση στους σχεδιασμούς της, φανερώνει όλο και περισσότερο το πραγματικό αντικοινωνικό πρόσωπο της κρατικής και καπιταλιστικής εξουσίας.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ από θέση οδηγού εξυπηρετεί τα πιο αποχαλινωμένα σχέδια εκμετάλλευσης του μεγάλου κεφαλαίου, οι «κόκκινες γραμμές» αποτελούν πια κωμικές αφηγήσεις με τραγικά ωστόσο αποτελέσματα για τον κόσμο της εργασίας. Συνταξιούχοι και άνεργοι μπαίνουν εκ νέου στο στόχαστρο, καθώς μειώνονται οι συντάξεις, κύριες και επικουρικές, ενώ το όριο του αφορολόγητου αποτελεί εμβληματικό δείκτη της προϊούσας εξαθλίωσης. Πιο συγκεκριμένα η ψήφιση του 4ου μνημονίου περιλαμβάνει μείωση του αφορολόγητου στα 5.681 ευρώ, μείωση επιδόματος ανεργίας, μείωση επιδόματος θέρμανσης, επιδόματος τέκνων, βοηθημάτων φυσικών καταστροφών, επιδόματος φτώχειας, νέες απολύσεις στον δημόσιο τομέα, ανοιχτά καταστήματα τις Κυριακές, ιδιωτικοποίηση δημόσιου πλούτου και φυσικών πόρων, με την πώληση μονάδων παραγωγής και υποδομών της ΔΕΗ, καθώς και αποκρατικοποιήσεις των ΕΛΠΕ, του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών, του Ο.Λ.Θ. και της ΔΕΠΑ.Εισαγωγή φαρμάκων στα σούπερ μάρκετ, απελευθέρωση ομαδικών απολύσεων και κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, κατάργηση έκπτωσης φόρου για ιατρικές δαπάνες, μη μεταβίβαση της σύνταξης χηρείας και ουσιαστικά τις μαζικές διαγραφές από τα μητρώα του ΟΑΕΔ μέσω γραφειοκρατικών τεχνασμάτων, τα οποία αποσκοπούν, εκτός των άλλων, σε μια πλασματική εντύπωση μείωσης των ποσοστών της ανεργίας και ανάπτυξης, πράγμα που καταδεικνύει την ευκολία με την οποία κατασκευάζονται τα νούμερα και την πραγματική τους αξία.

Ταυτόχρονα όσες αντιστάσεις δεν κατάφερε να εξουδετερώσει μέσα από την καπήλευση, την αφομοίωση και την ενσωμάτωσή τους, όσους αγώνες δεν κατάφερε να σταματήσει εξαιτίας του κλίματος απογοήτευσης και ηττοπάθειας που επήλθε στην κοινωνία μετά την ματαίωση των ελπίδων που της έθρεψε, τώρα επιχειρεί να τα αφανίσει βασιζόμενη ολοένα και περισσότερο στους κατασταλτικούς μηχανισμούς. Κομμάτια της ανάπτυξης του ευρύτερου επιθετικού σχεδιασμού από πλευράς κράτους και κεφαλαίου απέναντι στην κοινωνία αποτελούν οι εκκενώσεις καταλήψεων, το χτύπημα δομών του κινήματος από φασίστες και μισθοφόρους του κεφαλαίου, η σύλληψη αντιφασιστών, η ποινικοποίηση παρεμβάσεων σε εργασιακούς χώρους, η εγκληματοποίηση σωματείων βάσης, ηστοχοποίηση αγωνιζόμενους εργατών -όπως στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς- αλλά και ολόκληρων γειτονιών που αγωνίζονται ενάντια στις μαφίες και στον κοινωνικό κανιβαλισμό.

Από την πλευρά μας, την πλευρά των ανέργων, των εργατών, των φτωχών, των πληβείων η ιστορία των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, η δύναμη των αγώνων που ξεσπούν σε παγκόσμιο επίπεδο απέναντι στη ζοφερή πραγματικότητα που μας επιβάλλουν διεθνώς και η δική μας πίστη για το ότι ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός είναι αυτά που μας δείχνουν πώς να σπάμε την απομόνωση, πώς να αντιπαλεύουμε τον φόβο και την απογοήτευση . Μακριά από τους θεσμούς, τα κοινοβούλια, τις εκλογές, τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες, τους εμπόρους ελπίδας και τους διαμεσολαβητές της ταξικής πάλης προετοιμάζουμε την αντεπίθεσή μας απέναντι στους κυρίαρχους. Γιατί ό,τι έχουμε να κερδίσουμε θα είναι αποτέλεσμα των πλατιών, οργανωμένων στη βάση, μαχητικών και ριζοσπαστικών αγώνων των από τα κάτω.

Μόνο η συνολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, η κοινωνική απαλλοτρίωση του πλούτου που εμείς οι ίδιοι παράγουμε και απομυζά μια κάστα εξουσιαστών, και η κοινωνική επανάσταση για μια νέα κοινωνία κοινοκτημοσύνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας μπορούν να δικαιώσουν τους πόθους και τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων.

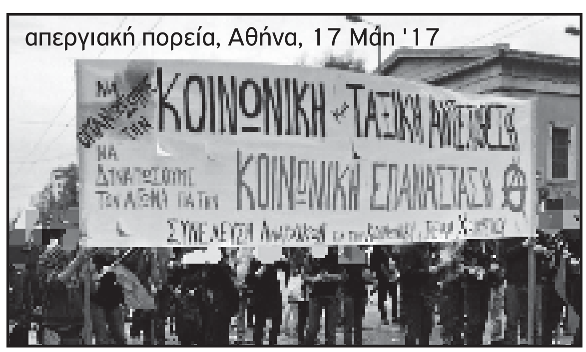
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΜΑΗ 2017

ΑΘΗΝΑ
Διαδήλωση με το μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση, 11 π.μ., Μουσείο
αναρχικές συλλογικότητες Κύκλος της Φωτιάς, Όμικρον72

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συγκέντρωση-πορεία:
10 π.μ. Καμάρα
συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό “Μαύρο και Κόκκινο”

ΠΑΤΡΑ
Συγκέντρωση-Πορεία: 10.30 π.μ. Παράρτημα
αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος”
σύντροφοι, συντρόφισσες

απεργιακή πορεία, Αθήνα, 17 Μαη '17

απεργιακή πορεία, Θεσσαλονίκη, 17 Μαη '17

25 Μάη - απεργία των εξωτερικών υπαλλήλων/courier/ντελιβεράδων

Στις 25 Μάη πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα με μεγάλη συμμετοχή και δυναμισμό 24ωρη απεργία των εξωτερικών υπαλλήλων/courier/ντελιβεράδων, που είχε καλέσει το Σωματείο Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου, με αιτήματα ενιαία ειδικότητα, εταιρικό δίκυκλο, μέσα ατομικής προστασίας και ένσημα βαρέα-ανθυγιεινά. Οι πετυχημένες και μαζικές απεργιακές περιφρουρήσεις που πραγματοποιήθηκαν όλη την ημέρα και η μεγάλη μοτοπορεία στο κέντρο της Αθήνας προς το υπουργείο εργασίας, στην οποία συμμετείχαν περίπου 500 μηχανάκια, αποτέλεσε ένα ηχηρό μήνυμα αντίστασης και αξιοπρέπειας για ένα από τα πιο υποτιμημένα κομμάτια των εργαζομένων, καθώς η εργοδοτική τρομοκρατία, η κακοπληρωμένη εργασία, τα ανύπαρκτα μέτρα προστασίας και ασφάλειας, τα αλλεπάλληλα εργατικά «ατυχήματα» αποτελούν τον κανόνα με βάση τον οποίο δουλεύουν χιλιάδες εξωτερικοί/courier/ντελιβεράδες.

Σε μια περίοδο όπου η επίθεση κράτους και αφεντικών οξύνεται διαρκώς λεηλατώντας τις ζωές μας οι μαχητικοί, συλλογικοί και από τα κάτω αγώνες και η ταξική αλληλεγγύη αποτελούν τη μόνη προοπτική για τους καταπιεσμένους και τους εκμεταλλευόμενους.

Αναρχική Πρωτομαγιά

(απόσπασμα από το κάλεσμα της Συνέλευσης Μαθητών/τριών από τον Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό χώρο - Αθήνα)

(...) Με τις εργασιακές συνθήκες στο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης να θυμίζουν εργασιακό μεσαίωνα οι από τα κάτω ουσιαστικά καλούνται να συμβιβαστούν με την συνεχή καταπάτηση δικαιωμάτων, με την ίδια τους την απαξίωση, την αυξανόμενη φτωχοποίηση και εξαθλίωση της τάξης τους. Το προλεταριάτο μπροστά στον εκβιασμό της ανεργίας και της φτώχειας, υποκύπτει στο θέλημα των αφεντικών του ώστε να διατηρήσει μία θέση που τελικά μόνο εξασφαλισμένη εργασία δεν θα του προσφέρει. Η συνεχής αύξηση της κερδοφορίας της αστικής τάξης συνεπάγεται μαζικές απολύσεις προσωπικού, περικοπές μισθών, έλλειψη κοινωνικής ασφάλισης. Όλα αυτά σε συνδυασμό με τις αυξήσεις στα τιμολόγια της ΔΕΗ και κομμένες παροχές, τις προσπάθειες ιδιωτικοποίησης του νερού, την απελευθέρωση των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας, τις αυξήσεις στις τιμές των εισιτηρίων μαζί και με άλλα τέτοια αντικοινωνικά μέτρα που αφορούν τα ΜΜΜ, συνθέτουν το σκηνικό του σύγχρονου ταξικού πολέμου. Ενός πολέμου ανομολόγητου, αλλά ταυτόχρονα τόσο καθημερινού και αληθινού.

Τα κέρδη των αφεντικών αυξάνονται και η εξαθλίωση των εργατών κλιμακώνεται, καθώς η ταξική επέλαση του κεφαλαίου λαμβάνει χώρο πλέον και στην παιδεία. Αυτή η εξέλιξη έχει την βάση της στις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις που σκοπεύει να φέρει ο Εθνικός και Κοινωνικός Διάλογος για την Παιδεία, το αποτέλεσμα μιας «υπερ-επιτροπής» που ανέλαβε την ριζική αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος, και στον αναδιαμορφωμένο φορέα "ΕΣΕΚΑΑΔ" (πρώην ΕΣΥΠ) ο οποίος θα και περιλαμβάνει φορείς της αγοράς. Η ταξικότητα του συστήματος που σκοπεύουν να εφαρμόσουν γίνεται ευδιάκριτη από τα εξής πορίσματα: την αναγκαστική "κοινωφελή" εργασία ως μία από τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την απόκτηση του απολυτήριου, αλλά και το «Εθνικό Πιστοποιητικό Φοίτησης», δηλαδή ένα χαρτί που θα λαμβάνουν όλοι όσοι δεν κατάφεραν να αποκτήσουν το απολυτήριο, που αναγράφει απλά ότι παρακολούθησαν το λύκειο και πιο συγκεκριμένα πόσο χρόνο αφιέρωσαν σε αυτό, ένα χαρτί χωρίς καμία αξία στην αγορά εργασίας.

Απέναντι στην άγρια επίθεση που εξαπολύουν κράτος και κεφάλαιο να οργανώσουμε την αντεπίθεσή μας. Μια αντεπίθεση ενάντια σε κράτος, φασίστες και αφεντικά. Μια αντεπίθεση από εμάς για εμάς, μακριά από κόμματα, ηγεσίες και ΜΜΕ.

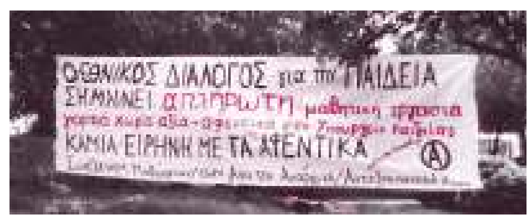
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ ΝΑ ΠΡΟΤΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Δευτέρα 1/5 καλούμε όλους και όλες στην πρωτομαγιάτικη πορεία, 11:00 π.μ. στο Μουσείο στο μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και ταξική Χειραφέτηση.

από το κοινό μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και ταξική Χειραφέτηση με τη Συνέλευση Μαθητών/τριών από τον Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό χώρο

ΟΤΑΝ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΥΕΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ... Η ΤΑΞΙΚΗ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ ... ή αλλιώς: στα κάτεργα του Άκτορα δολοφονούν εργάτες

Στις 6 Μαΐου, ημέρα Σάββατο, και ύστερα από 15 μέρες συνεχόμενης εργασίας, ακόμη ένας εργάτης τραυματίζεται θανάσιμα στα εργοτάξια-κάτεργα του ομίλου ΑΚΤΩΡ. Καταπλακώνεται από βραχίονα κατά τη διάρκεια της εργασίας του στη νέα σιδηροδρομική γραμμή της ΕΡΓΟΣΕ στην περιοχή της Παναγοπούλας Αχαΐας βρίσκοντας τραγικό θάνατο. Η εργοδοσία, ως συνήθως, έσπευσε να επιρρίψει τις ευθύνες στα λάθη των εργαζομένων που οδήγησαν στο "ατύχημα" παραβλέποντας τις εργασιακές συνθήκες μεσαίωνα που τους έχουν επιβληθεί και που έχουν οδηγήσει σε πλήθος θανάσιμων εργατικών τραυματισμών. Δε δίστασε μάλιστα να υποχρεώσει τους υπόλοιπους εργαζόμενους να συνεχίσουν να εργάζονται με ρυθμούς ομαλότητας στο εργοτάξιο σαν να μη συνέβη τίποτα.

Οι ειδήμονες δολοφόνοι του κεφαλαίου, με πρωτοστάτη τον όμιλο Άκτωρ, θυσιάζουν καθημερινά τους εργαζομένους στο βωμό της κερδοφορίας τους. Το κράτος, σε πλήρη αρμονία με τις επιταγές του κεφαλαίου, ντόπιου ή μη, έχει εγγυηθεί άλλωστε για τη σημερινή εργασιακή και κοινωνική πραγματικότητα που μόνο το θάνατο έχει να υποσχεθεί. Τα εξοντωτικά, ασφυκτικά ωράρια εργασίας, η απουσία μέτρων ασφαλείας, οι μειώσεις μισθών και συντάξεων με ταυτόχρονη αύξηση της φορολογίας, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η καταστολή των εργατικών και κοινωνικών αντιστάσεων, η εργασία ακόμη και τις Κυριακές, η απειλή της ανεργίας, οι πλειστηριασμοί κατοικιών, η λεηλασία της φύσης με πρόσχημα την ανάπτυξη, είναι μόνο λίγα από τα παραδείγματα της σωρείας αντικοινωνικών και αντεργατικών μέτρων και πολιτικών που αναπαριστούν τον σημερινό καπιταλιστικό κόσμο που λεηλατεί καθημερινά τις ζωές μας.

Ως αναρχικοί, αναγνωρίζουμε πως ο αγώνας – μέσα και έξω από τους χώρους δουλειάς – αποτελεί μονόδρομο ώστε να αντισταθούμε στα σχέδια και τις επιταγές κράτους και κεφαλαίου που το μόνο που έχουν να προσφέρουν είναι ένα βαρύ φόρο αίματος για τους καταπιεσμένους αυτού του κόσμου. Ένα φόρο που εκτός από θάνατο περιλαμβάνει το φόβο, την απογοήτευση, την ηττοπάθεια και κατ' επέκταση την προσπάθεια απομάκρυνσης από κάθε τι που αντιστέκεται στην επέλαση των κυρίαρχων αυτού του κόσμου.

Μακριά από κάθε μηχανισμό χειραγώγησης, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε εμείς οι ίδιοι για τις ζωές μας. Να φέρουμε τις δικές μας ανάγκες στο προσκήνιο μέσα σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία, στις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους στεκόμενοι απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Να συνδέσουμε τα μερικά αιτήματα για την υπεράσπιση των εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, με το συνολικό και επίκαιρο κοινωνικό και πολιτικό αίτημα για την ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και την οικοδόμηση ενός κόσμου χωρίς αφεντικά και δούλους, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Για έναν κόσμο που θα συντίθεται με βάση τις δυνατότητες των ανθρώπων και θα εξυπηρετεί τις δικές μας ανάγκες. Για ένα κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας!

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ''ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ'' ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΕΓΓΥΗΣ

αναρχική ομάδα "Δυσήνιος Ίππος" / μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων
Πάτρα, Μάιος 2017

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ "ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ" ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Τα ξημερώματα του Σαββάτου 1 Ιούλη του 2017, η εργάτρια Ντανιέλα Πρελορέντζου που εργάζονταν με σύμβαση αορίστου χρόνου στον τομέα της καθαριότητας του Δήμου Ζωγράφου, άφησε τη τελευταία της πνοή κατά τη διάρκεια νυχτερινής βάρδιας σε απορριμματοφόρο του Δήμου. Η εξηνταδιάχρονη εργάτρια υπέστη ανακοπή καρδιάς ενώ εκτελούσε δεύτερη βάρδια μέσα σε ένα εικοσιτετράωρο σε αφόρητες συνθήκες εργασίας που επιπλέον είχαν επιδεινωθεί εξαιτίας του καύσωνα που επικρατούσε και της συσσώρευσης τόνων σκουπιδιών μετά από 11 μέρες απεργίας των συμβασιούχων στην καθαριότητα, οι οποίοι διεκδικούσαν μόνιμη και αξιοπρεπή δουλειά.

Συνάδελφοί της καταγγέλλουν ότι το προηγούμενο βράδυ η Διοίκηση του Δήμου Ζωγράφου πιεστικά, κάλεσε όλους τους εργαζόμενους ανεξαρτήτως βάρδιας να πάνε για δουλειά δηλώνοντας ότι αναστέλλοντα οι άδειες, όποιος δεν εμφανιστεί θα περάσει από πειθαρχικό, γιατί αυτό που προέχει είναι οι ανάγκες της πόλης.

(...) οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα των Δήμων αντιμετωπίζονται χειρότερα και από τα σκουπίδια. Σε συνθήκες τρομακτικής ανεργίας και οικονομικής κρίσης, οι άνθρωποι για να βρουν μια οποιαδήποτε δουλειά και να την κρατήσουν σκύβουν το κεφάλι κρύβουν συχνά τα προβλήματα υγείας τους και υποκύπτουν σε κάθε εργοδοτική πίεση.

Οι πολιτικές των κυβερνήσεων ευθύνονται για το κομμάτιασμα της εργασίας, τις άθλιες συνθήκες εργασίας σε τέτοιους χώρους, την εντατικοποίηση της δουλειάς, την έλλειψη προσωπικού τις ασυντήρητες παλαιωμένες επικίνδυνες υποδομές την παντελή έλλειψη συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς. Είναι αυτές που πριμοδοτούν την εργοδοτική τρομοκρατία, τον εκφοβισμό των εργαζομένων, τα «παραμάγαζα», την λογική της ανθρωποφαγίας, το διαίρει και βασίλευε και την προπαγάνδα εναντίον των εργαζομένων. (Μέλη του Συλλόγου Εργαζομένων του Δήμου Ζωγράφου)

Μια μόλις μέρα μετά τον θάνατο της εργάτρια Ντανιέλα Πρελορέντζου, τραυματίστηκε σοβαρότατα και νοσηλεύεται στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, σαρανταπεντάχρονος συμβασιούχος εργάτης στην καθαριότητα στο δήμο Θεσ/νίκης όταν παρασύρθηκε από απορριμματοφόρο στο ΧΥΤΑ Μαυρoράχης.

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ – ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ - ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Ενημέρωση από την κινητοποίηση ενάντια στη κατάργηση της κυριακάτικης αργίας την Κυριακή 7/5 στην Πάτρα

Την Κυριακή 7/5, από τις 10.30 το πρωί ως αργά το μεσημέρι, παρευρεθήκαμε μαζί με άλλους συντρόφους και αγωνιστές, μέλη αριστερών οργανώσεων, φοιτητικών συνδικαλιστικών οργάνων, καθώς και μέλη του εμποροϋπαλληλικού συλλόγου Πάτρας, σε συγκέντρωση ενάντια στο άνοιγμα των εμπορικών καταστημάτων τις Κυριακές, ενός σχετικά νέου μέτρου που έρχεται να προσβάλει και να πάρει πίσω εργασιακές κατακτήσεις δεκαετιών που μέχρι πρόσφατα θεωρούνταν αυτονόητες. Η συγκέντρωση, που ξεκίνησε στη συμβολή Αγίου Νικολάου και Μαιζώνος και έπειτα κινήθηκε με πορεία σε κεντρικούς δρόμους της πόλης, προχώρησε σε κλείσιμο αρκετών καταστημάτων, ενώ παρενέβη με συνθήματα και μοίρασμα φυλλαδίων στους περαστικούς. Θετική εικόνα αποτέλεσε το γεγονός πως τα περισσότερα καταστήματα του κέντρου παρέμειναν κλειστά εξ αρχής, ενώ αρκετοί ήταν οι εμποροϋπάλληλοι που συμμετείχαν στην κινητοποίηση, δίνοντας αγωνιστικό παράδειγμα στους συναδέλφους τους.

Για εμάς, το άνοιγμα των καταστημάτων τις Κυριακές και η ουσιαστική κατάργηση της κυριακάτικης αργίας δεν αποτελεί παρά ένα ακόμα κομμάτι της συνολικότερης επίθεσης του κεφαλαίου, το οποίο εκμεταλλευόμενο την κινηματική ύφεση και την κοινωνική απογοήτευση επιχειρεί να επιβάλλει την κυριαρχία του με τους πλέον δυσμενείς όρους, αλώνοντας δικαιώματα και καταστέλλοντας όσα κοινωνικά κομμάτια τολμούν να αντιστέκονται. Εξίσου συνολική πιστεύουμε πως πρέπει να είναι η απάντηση που οφείλουμε να δώσουμε. Απέναντι στη βίαιη υποτίμηση της ζωής μας, όλοι εμείς οι από κάτω, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, πρέπει να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους, μακριά από οποιαδήποτε κομματική και συνδικαλιστική χειραγώγηση που αναπόφευκτα οδηγεί στην αποδυνάμωση και στον εκφυλισμό του κοινωνικού και ταξικού κινήματος.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΜΠΛΟΚΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ!

αναρχική ομάδα "Δυσήνιος Ίππος" / μέλος της Α.Π.Ο

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΒΙΟ.ΜΕ.

από το αναρχικό μπλοκ που συγκρότησε η συλλογικότητα «Μαύρο & Κόκκινο» στη διαδήλωση αλληλεγγύης στη ΒΙΟ. ΜΕ. που πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη την Πέμπτη 11 Ιούνη

Η παρουσία μας έγινε στο πλαίσιο προετοιμασίας της απεργίας της 17ης Μάη, η οποία συνεχίστηκε με μοίρασμα του εντύπου, εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους και άλλες δράσεις. Στη διαδήλωση συμμετείχαν περίπου 150 άτομα.

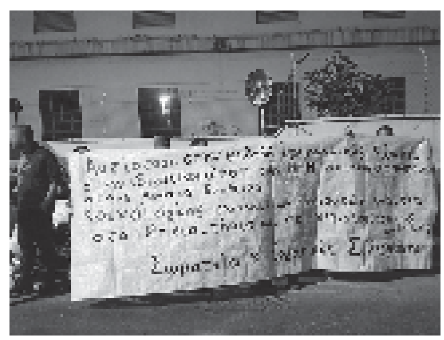
Η ΒΙΟ.ΜΕ αντιμετωπίζει διαρκώς απειλές από τα πρώην αφεντικά, τον σύνδικο αλλά και τους επικείμενους πλειστηριασμούς του οικοπέδου της.

Η αλληλεγγύη μας είναι σταθερή και διαρκής. Θέλουμε τα εργοστάσια σε χέρια εργατικά.

Στοχοποίηση συνελεύσεων γειτονιάς, σωματείων και εργαζόμενων στα ΜΜΜ

Την Παρασκευή 7 Απρίλη 2017, στις 4 το πρωί, συνελεύσεις από τις γειτονιές της Αθήνας μαζί με εργαζομένους από τις συγκοινωνίες επιχείρησαν να μοιράσουν κείμενα έξω από το αμαξοστάσιο της ΟΣΥ του Πειραιά. Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις τους προσαγάγουν και από την πρώτη μέρα και για σχεδόν δύο μήνες δημοσιεύματα σε ΜΜΕ και διαδίκτυο στοχοποιούν τους εργαζόμενους των ΜΜΜ αλλά και συνάδελφο μέλος του ΣΕΦΚ που συμμετείχαν στην παρέμβαση.

(απόσπασμα από την ανακοίνωση των συνελεύσεων γειτονιών για την κατασταλτική επίθεση στο αμαξοστάσιο της ΟΣΥ)

"Η ενορχηστρωμένη ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση εναντίον της παρέμβασής μας και των 4 αγωνιζομένων δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο περιστατικό. Αντίθετα, εντάσσεται στην ευρύτερη επίθεση κράτους και κεφαλαίου στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες από τα κάτω, που ακηδεμόνευτα και αντιθεσμικά αντιστέκονται στη λεηλασία της ζωής μας με στόχο την ποινικοποίηση, την εγκληματοποίηση και τη διάλυσή τους..."

Τη Δευτέρα 15 Μάη σωματεία και εργατικές συλλογικότητες πραγματοποίησαν μαζί με συνελεύσεις γειτονιών ανακοινωμένη συγκέντρωση έξω από το αμαξοστάσιο της ΟΣΥ του Πειραιά ως απάντηση στην καταστολή της 7ης Απριλίου.

"Σήμερα με τη μαζική παρουσία μας και την κινητοποίηση έξω από το αμαξοστάσιο αποδείξαμε ότι δεν θα περάσει ο σχεδιασμός της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και του κρατικού μηχανισμού να τρομοκρατήσουν και να απομονώσουν πολιτικά τις συνελεύσεις γειτονιάς που παλεύουν για ελεύθερες μετακινήσεις, ώστε να μην υπάρξουν κοινοί αγώνες εργαζομένων και επιβατών ενάντια στο ηλεκτρονικό εισιτήριο, στον αποκλεισμό και στην παρακολούθηση της ζωής μας.

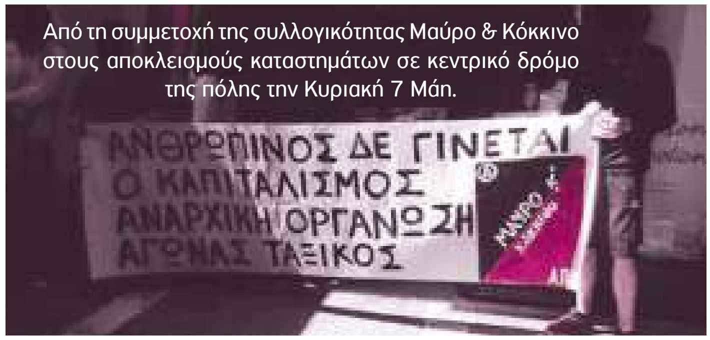
Αντίσταση στο e-εισιτήριο, στην πειθάρχηση και στον έλεγχο της ζωής μας. Δεν θα περάσει η στοχοποίηση των 4 συναδέλφων, η ιδιωτικοποίηση των ΜΜΜ και η εντατικοποίηση στους χώρους δουλειάς."*(απόσπασμα από την ανακοίνωση σωματείων και εργατικών συλλογικοτήτων)*

ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ & ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΡΓΙΑ

Η ευκολία με την οποία η κυβέρνηση όχι μόνο δεν υπερασπίστηκε όπως υπόσχονταν την κυριακάτικη αργία αλλά επικύρωσε το άνοιγμα των καταστημάτων για 32 Κυριακές κάνοντας λόγο ακόμη και για άνοιγμα και τις 52 είναι άλλο ένα δείγμα του τι είναι ικανό το πολιτικό προσωπικό να κάνει για να υπερασπιστεί τις πολιτικές του κεφαλαίου. Η δικαιολόγηση της απόφασης μάλιστα εν ονόματι του «εκσυγχρονισμού» και της «ανάπτυξης» δείχνει πως βρίσκονται νέες έννοιες για την επιβολή της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης στη γλώσσα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Εμείς απαντάμε ότι οι λύσεις βρίσκονται στους αγώνες:

Με τη συμμετοχή αρκετών εκατοντάδων εργαζομένων, ανέργων, νέων και φοιτητών, πραγματοποιήθηκαν οι παρεμβάσεις στα μαγαζιά που επιχείρησαν να ανοίξουν την Κυριακή 7/5 στη Θεσσαλονίκη. Απεργία είχαν κηρύξει άλλωστε και τα συνδικάτα των εμποροϋπαλλήλων. Με επιτυχία προχωρήσαμε σε σειρά αποκλεισμών σε καταστήματα στην Τσιμισκή, τα οποία τελικά αναγκάστηκαν να κατεβάσουν ρολά. Πολλοί λιγότεροι οι ασυνείδητοι που προσέτρεξαν να καταναλώσουν την Κυριακή, αρκετοί περισσότεροι οι εργαζόμενοι που υποστήριξαν την κινητοποίηση. Θετική υποδοχή είχε η συγκέντρωση και από τους εργαζόμενους στα μεγάλα καταστήματα που δεν απέργησαν, αν και η πραγματική δύναμη και η αποτελεσματικότερη μορφή απάντησης θα ήταν να συμμετέχουν στην απεργία του κλάδου τους. Μετά τους αποκλεισμούς ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης με τη συμμετοχή περίπου 250 ατόμων, ενώ ξεχωριστή διαδήλωση με αισθητά μικρότερη κινητοποίηση έκανε και το Συνδικάτο Εμποροϋπαλλήλων που ελέγχεται από το ΠΑΜΕ, το οποίο θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι κάλεσε σε κινητοποίηση μετά από μακροχρόνια απουσία από τις αγωνιστικές δράσεις ενάντια στο άνοιγμα των καταστημάτων τις Κυριακές.

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό
«Μαύρο και Κόκκινο» -μέλος της Α.Π.Ο

Από τη συμμετοχή της συλλογικότητας Μαύρο & Κόκκινο στους αποκλεισμούς καταστημάτων σε κεντρικό δρόμο της πόλης την Κυριακή 7 Μάη.

ΚΑΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

από την εργατική κινητοποίηση και τους αποκλεισμούς καταστημάτων στην Ερμού στις 11 Ιούνη

(...) Μετά από πολλές απόπειρες για τη θεσμοθέτηση της κατάργησης της κυριακάτικης αργίας, ενός εργατικού δικαιώματος που κερδήθηκε μέσα από σκληρούς αγώνες, έρχεται η πρόσφατη ψήφιση νόμου για το άνοιγμα των καταστημάτων όλες τις Κυριακές από τον Μάιο έως τον Οκτώβριο, 32 Κυριακές το χρόνο δηλαδή. Το άνοιγμα των καταστημάτων τις Κυριακές επιχειρείται να νομιμοποιηθεί στο όνομα της πολυπόθητης ανάπτυξης, της τόνωσης της εθνικής οικονομίας και της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, όμως δεν αποτελεί τίποτα λιγότερο από την περαιτέρω όξυνση των συνθηκών εκμετάλλευσης. Έρχεται να προστεθεί στη βίαιη αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων που περιλαμβάνουν την άμισθη εργασία, τα ελαστικά ωράρια εργασίας, τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, την ανακύκλωση ανέργων μέσω των κοινωφελών προγραμμάτων, τη μαύρη εργασία κτλ οδηγώντας στην περαιτέρω υποτίμηση της εργατικής δύναμης πάντα προς όφελος του κεφαλαίου. Εντάσσεται στην προσπάθεια καθιέρωσης ενός ευέλικτου μοντέλου εργασίας, όπου οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι διαρκώς διαθέσιμοι για τις ανάγκες των αφεντικών. Στο ίδιο πλαίσιο έρχονται να προστεθούν οι «λευκές νύχτες» με εμποροϋπαλλήλους να εξαναγκάζονται να δουλεύουν μέχρι τη 1 και τις 2 το πρωί.

Ο αγώνας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας είναι ένα ακόμα πεδίο αγώνα όπου διεκδικούμε και μαχόμαστε για τις ανάγκες μας. Κάνοντας πράξη την ταξική αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση αντιστεκόμαστε σε ένα ακόμα μέτρο καθυπόταξης και στεκόμαστε απέναντι σε κάθε κίνηση υποτίμησης των ζωών μας. Η υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας, όπως ο αγώνας ενάντια στους πλειστηριασμούς κατοικιών, ο αγώνας για ελεύθερες μετακινήσεις, οι κινήσεις αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες, ο αγώνας για την υπεράσπιση των καταλήψεων και κάθε αγώνας που στήνει αναχώματα ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, αποτελεί μονοπάτι στην κατεύθυνση της κοινωνικής απελευθέρωσης, όπου οι από τα κάτω αυτού του κόσμου θα ορίζουν τις ζωές τους, και μέρος του ευρύτερου αγώνα για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας, για την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον κομμουνισμό.

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ την κινητοποίηση του Συντονιστικού ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και στα απελευθερωμένα ωράρια

Συνέλευση αναρχικών για την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση

